

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 248

trettionionde årgången

26 augusti 1996

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Rådet	
96/C 248/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 36/96 av den 28 maj 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen	1
96/C 248/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 37/96 av den 18 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om marin utrustning	10
96/C 248/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 38/96 av den 18 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet	49
96/C 248/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 39/96 av den 18 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 93/16/EEG om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis	71
96/C 248/05	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 40/96 av den 25 juni 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt	75

Pris: 19,50 ecu

SV

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 36/96

antagen av rådet den 28 maj 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 0000/96 om ändring av förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

(96/C 248/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Åland utgör en integrerad del av Republiken Finland.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 28, 100a och 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. I rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁴⁾, föreskrivs att gemenskapens tullområde bl.a. skall omfatta Åland, under förutsättning att en förklaring avges i enlighet med artikel 227.5 i fördraget. Förordningen bör ändras, eftersom denna förklaring har avgivits och eftersom

2. I interimsavtalet om handel och tullunion mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken San Marino ⁽⁵⁾ av den 27 november 1992 fastställs de områden inom vilka detta avtal skall tillämpas. Det är därför uteslutet att territoriet San Marino skall anses utgöra en del av gemenskapens tullområde.

3. Det bör säkerställas att de varor som framställs av icke-gemenskapsvaror och som hänförs till ett suspensivt arrangemang inte förs in i gemenskapens ekonomiska område utan att importtullar betalas, inte ens om de erhållit status som gemenskapsvaror. Det bör därför göras en anpassning av begreppet gemenskapsvaror. Sådana varor bör dessutom omfattas av samma suspensiva arrangemang som de varor ur vilka de framställts.

4. Enligt avtalet från Uruguayrundan om jordbruk ⁽⁶⁾, skall jordbruksavgifterna avskaffas.

⁽¹⁾ EGT nr C 260, 5.10.1995, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr C 174, 17.6.1996, s. 14.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 februari 1996 (EGT nr C 65, 4.3.1996, s. 69), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT), Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT nr L 359, 9.12.1992, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT nr L 336, 23.12.1994, s. 22.

5. Avtalet från Uruguayrundan om ursprungsregler ⁽¹⁾ föreskriver att de avtalslutande parterna skall utfärda bedömningar av varornas ursprung till varje person som har ett berättigat intresse.
6. Vissa varor är underkastade importtullar fastställda i ecu. Beloppen i ecu för dessa tullar bör omvandlas till nationell valuta så snart som möjligt för att undvika en snedvridning av handeln.
7. I de övriga fall där tullagstiftningen har fastställt belopp i ecu har en viss flexibilitet visat sig vara nödvändig för att omvandla dessa belopp till nationell valuta.
8. De ekonomiska aktörerna bör, för att förbereda tullformalitetserna, kunna undersöka varorna inte endast i samband med direktimport utan också när ett externt transiteringsförfarande avslutas.
9. Genom rådets beslut 93/329/EEG av den 15 mars 1993 om antagandet av Konventionen om temporär import och godkännandet av bilagorna till denna ⁽²⁾ godkände gemenskapen den konvention om temporär import som förhandlats inom Tull-samarbetsrådet och som ingicks i Istanbul den 26 juni 1990. Användningen av ATA-carnet är hädan-efter också möjlig med stöd av denna konvention.
10. Det är lämpligt att inom ramen för systemet med aktiv förädling — restitutionssystemet — i vissa fall utsträcka möjligheten till restitution till varor i oförändrat skick. Om restitution av importtullarna har beviljats inom ramen för restitutionssystemet bör utan särskilt tillstånd en senare övergång till fri omsättning inte desto mindre vara möjlig i likhet med vad som gäller inom ramen för suspensions-systemet.
11. Underrättelse om återexport av varor som tidigare importerats till gemenskapens tullområde anses inte alltid vara nödvändig.
12. Om gemenskapslagstiftningen föreskriver befrielse från import- eller exporttullar bör denna befrielse kunna tillämpas i samtliga fall, utan hänsyn till de omständigheter som råder då skulden uppstår. Om i en sådan situation reglerna för tullförfarandet inte har uppfyllts, kan tillämpning av den vanliga tullen inte anses vara en lämplig sanktion.
13. Det är lämpligt att tydligare fastställa de fall där gäldenären kan få uppskov med förpliktelsen att betala tullarna.
14. En tullskuld bör upphöra varje gång en tulldeklaration ogiltigförklaras. Dessa fall begränsas inte till dem som föreskrivs i artikel 66 i gemenskapens tullkodex.
15. Artikel 3.3 b i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 av den 17 september 1990 om gemenskapstransitering ⁽³⁾ har upphört att gälla.
16. För att bibehålla tullkodexens praktiska användbarhet har kommissionen förklarat sig beredd att årligen utge en uppdaterad version av hela kodexen tillsammans med tillämpningsföreskrifterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2913/92 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall
- a) punkt 1 ändras på följande sätt:
- Femte strecksatsen skall ersättas med följande:
”— Franska republikens territorium, med undantag av de utomeuropeiska territorierna Saint Pierre, Miquelon och Mayotte,”.
 - Trettonde strecksatsen skall ersättas med följande:
”— Republiken Finlands territorium,”.
- b) punkt 2 ersättas med följande:
- ”2. Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som under-tecknades i Paris den 18 maj 1963 (*Franska republikens officiella tidning* den 27 september 1963, s. 8679), skall med beaktande av den konventionen också anses utgöra en del av gemenskapens tullområde, trots att det är belä-

⁽¹⁾ EGT nr L 336, 23.12.1994, s. 144.

⁽²⁾ EGT nr L 130, 27.5.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 262, 26.9.1990, s. 1.

get utanför Franska republikens territorium.”

2. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 5 skall den sista meningen ersättas med följande:

”Denna term täcker bl.a. bindande upplysningar enligt artikel 12.”

- b) I punkt 7 skall första strecksatsen ersättas med följande:

”— varor som i sin helhet har framställts inom gemenskapens tullområde enligt villkoren i artikel 23 och inte innehåller varor som importerats från länder eller territorier som inte utgör en del av gemenskapens tullområde. Varor som framställs av varor som hänförs till ett suspensivt tullarrangemang anses inte vara gemenskapsvaror, när det rör sig om fall som enligt kommittéförfarandet har fastställts ha särskild ekonomisk betydelse”.

- c) I punkt 10 andra strecksatsen skall orden ”jordbruksavgifter och andra” utgå.

- d) I punkt 11 andra strecksatsen skall orden ”jordbruksavgifter och andra” utgå.

3. Artikel 12 skall ersättas med följande:

”Artikel 12

1. Tullmyndigheterna skall på skriftlig begäran utfärda bindande tulltaxeupplysningar eller bindande upplysningar om ursprung och därvid handla i överensstämmelse med kommittéförfarandet.

2. Bindande tulltaxeupplysningar eller bindande upplysningar om ursprung skall vara bindande för tullmyndigheterna gentemot mottagaren endast beträffande en varas klassificering enligt tulltaxan eller bestämningen av en varas ursprung.

Bindande tulltaxeupplysningar eller bindande upplysningar om varans ursprung skall vara bindande för tullmyndigheterna endast beträffande varor för vilka tullformaliteterna fullgörs efter den dag då dessa myndigheter har lämnat sådana upplysningar.

Vid ursprungsbestämning är formaliteterna en tillämpning av artiklarna 22 och 27.

3. Den som erhållit dessa upplysningar skall styrka att det på alla punkter föreligger överensstämmelse

— i tulltaxehänseende: mellan de deklarerade varorna och de som beskrivs i upplysningarna,

— i ursprungshänseende: mellan å ena sidan de berörda varorna och de omständigheter som avgör visst ursprung och å andra sidan de varor och omständigheter som beskrivs i upplysningarna.

4. Bindande upplysningar skall, från och med den dag då de utfärdades, gälla i sex år när det gäller tulltaxeupplysningar respektive i tre år när det gäller ursprungsupplysningar. Utan hinder av artikel 8 skall de upphävas om de grundas på oriktiga eller ofullständiga uppgifter från sökanden.

5. Bindande upplysningar skall upphöra att gälla i följande fall:

- a) Tulltaxeupplysningar skall upphöra att gälla
- i) när en förordning har antagits och upplysningarna inte längre överensstämmer med den rätt som därmed fastställs,
 - ii) när de inte längre är förenliga med tolkningen av en av de nomenklaturer som avses i artikel 20.6,
 - antingen på gemenskapsnivå, på grund av ändringar i de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen eller på grund av en dom från Europeiska gemenskapernas domstol,
 - eller på internationell nivå, på grund av ett klassificeringsuttalande eller en ändring i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, vilken antagits av Världstullorganisationen, vilken upprättades år 1952 under beteckningen ’Tullsamarbetsrådet’,
 - iii) eller när de återkallas eller ändras enligt artikel 9, under förutsättning att denna återkallelse eller ändring delges innehavaren.

I de fall som avses i led i och ii skall den dag då de bindande upplysningarna upphör att gälla vara den dag när ovan nämnda åtgärder offentliggörs eller, i fråga om internationella åtgärder, den dag då kommissionen offentliggör ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien.

- b) Ursprungsupplysningar skall upphöra att gälla
- i) när en förordning har antagits eller ett avtal slutits av gemenskapen och upplys-

ningarna inte längre överensstämmer med den rätt som därmed fastställts,

ii) när de inte längre är förenliga

— på gemenskapsnivå, med de förklarande anmärkningar och yttranden som antagits för tolkningen av dessa rättsregler eller med en dom från Europeiska gemenskapernas domstol,

— på internationell nivå, med det avtal om ursprungsregler som utarbetats inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) eller med de förklarande anmärkningar eller yttranden om ursprung som antagits för tolkningen av detta avtal,

iii) eller när de återkallas eller ändras enligt artikel 9, under förutsättning att denna återkallelse eller ändring delges innehavaren i förväg.

I de fall som avses i led i och ii skall den dag då de bindande upplysningarna upphör att gälla vara den dag som anges när ovan nämnda åtgärder offentliggörs eller, i fråga om internationella åtgärder, den dag som anges i kommissionens meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien.

6. Innehavaren av bindande upplysningar som upphör att gälla i enlighet med punkt 5 a i, 5 a ii, 5 b i eller 5 b ii får fortfarande använda dessa under sex månader från dagen för offentliggörandet eller delgivningen, om han har slutit bindande avtal om köp eller försäljning av varorna i fråga på grundval av de bindande upplysningarna innan åtgärden antogs. Om det gäller produkter för vilka en import-, export- eller förutfastställselicens inlämnas när tullformaliteterna genomförs, ersätts emellertid tiden på sex månader med licensens giltighetstid.

I de fall som avses i punkt 5 a i och 5 b i får i förordningen eller avtalet fastställas en frist, som skall gälla för första stycket.

7. Klassificering eller ursprungsbestämning som anges i bindande upplysningar, enligt villkoren i punkt 6, får endast tillämpas för att

— fastställa import- eller exporttullar,

— beräkna exportbidrag och alla andra belopp som beviljas vid import eller export som en del av den gemensamma jordbrukspolitiken,

— använda import-, export- eller förutfastställselicenser som skall inlämnas när formaliteterna för godkännande av tulldeklarationen för varorna i fråga genomförs, under förutsättning att dessa licenser utfärdats på grundval av ovan nämnda upplysningar.

Om det finns risk för att de ordningar som fastställs i den gemensamma jordbrukspolitiken inte kan genomföras på ett smidigt sätt, får det dessutom i speciella fall beslutas om undantag från punkt 6 enligt det förfarande som fastställs i artikel 38 i rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknader för oljor och fetter (*) och i motsvarande artiklar i andra förordningar om gemensam organisation av marknaderna.

(*) EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105)."

4. Artikel 18 skall ersättas med följande:

"Artikel 18

1. Det motvärde i nationell valuta till ecun som skall tillämpas för bestämning av varornas tulltaxeklassificering och av importtullar skall fastställas en gång per månad. De kurser som skall användas vid denna omräkning skall vara de som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den näst sista arbetsdagen i månaden. Dessa kurser skall tillämpas under hela den påföljande månaden.

Om den kurs som tillämpas i början av månaden avviker med mer än 5 % från de kurser som offentliggjorts den näst sista arbetsdagen före den 15 i samma månad, skall emellertid de sistnämnda kurserna tillämpas från och med den 15 till slutet av månaden ifråga.

2. Det motvärde i nationell valuta till ecun som skall tillämpas inom ramen för tullagstiftningen i andra fall än de som avses i punkt 1 skall fastställas en gång per år. De kurser som skall användas för denna omräkning skall vara de som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den första arbetsdagen i oktober med tillämpning från och med den 1 januari påföljande år. Om denna kurs inte är tillgänglig för en viss nationell valuta,

skall för denna valuta den kurs tillämpas som gäller den sista dagen då en kurs för den valutan offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Tullmyndigheterna får uppåt eller nedåt avrunda den summa som följer av omräkningen till nationell valuta av ett belopp som fastställts i ecu för andra ändamål än för bestämning av varornas tullklassificering eller av import- eller exporttullarna.

Beloppet efter avrundningen får inte avvika från det ursprungliga beloppet med mer än 5 %.

Tullmyndigheterna får behålla motvärdet i nationell valuta oförändrat för ett belopp fastställt i ecu, om omräkningen av beloppet före avrundningen i samband med den årliga anpassning som avses i punkt 2, leder till en ändring på mindre än 5 % av motvärdet i nationell valuta eller till en sänkning av detta motvärde."

5. I artikel 20.3 c andra strecksatsen skall orden "jordbruksavgifter och andra" utgå.
6. I artikel 31.1 skall, i slutet av första och andra strecksatsen, orden "av-år 1994" läggas till.
7. I artikel 55 skall siffran 43 ersättas med siffran 42.
8. I artikel 83 a skall orden "enligt artikel 66" utgå.
9. Följande artikel skall införas:

"Artikel 87a

I de fall som avses i artikel 4.7 första strecksatsen, andra meningen, skall alla produkter eller varor som framställs från en vara som hänförs till ett suspensivt arrangemang anses vara hänfödda till samma arrangemang."

10. I artikel 91.2 c skall orden "(ATA-konventionen)" utgå.
11. Artikel 112.3 skall ersättas med följande:

"3. Om importvaror enligt artikel 76.1 c övergår till fri omsättning, skall den beskaffenhet, det tullvärde och den kvantitet som skall beaktas i enlighet med artikel 214 vara de som gällde för varorna då dessa hänfördes till tullagerförfarandet.

Första stycket skall gälla under förutsättning att dessa taxeringsgrunder konstaterades eller godkändes i samband med att varorna hänfördes till tullagerförfarandet, om inte den berörda parten begär tillämpning av taxeringsgrunderna då tullskulden uppstår.

Första stycket skall tillämpas utan hinder av en kontroll i efterhand i enlighet med artikel 78."

12. I artikel 124.1 tredje strecksatsen skall orden "en jordbruksavgift eller någon annan" ersättas med ordet "någon".
13. Artikel 128 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 skall ersättas med följande:

"1. Tillståndshavaren får ansöka om återbetalning eller eftergift av importtullen om han för tullmyndigheterna på ett tillfredsställande sätt kan bevisa att de importvaror som har övergått till fri omsättning enligt restitutionssystemet i form av förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick, antingen har

— exporterats, eller

— med avsikt att senare återexporteras hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering, tullagerförfarandet, förfarandet för temporär import eller förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystemet) eller upplagts i en frizon eller ett frilager,

under förutsättning att alla villkor för tillämpning av förfarandet också har uppfyllts.

2. För att hänföras till en godkänd tullbehandling enligt punkt 1 andra strecksatsen skall förädlingsprodukterna eller varorna i oförändrat skick anses vara icke-gemenskapsvaror."

- b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Om förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick, vilka hänförs till ett tullförfarande eller lagts upp i en frizon eller ett frilager enligt bestämmelserna i punkt 1, övergår till fri omsättning skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 122 b, det importtullbelopp som återbetalats eller eftergivits anses utgöra tullskuldbeloppet."

14. I artikel 163.2 c skall orden "(ATA-konventionen)" utgå.

15. I artikel 182.3 skall första meningen ersättas med följande:

"3. Utom i de fall som beslutats enligt kommittéförfarandet skall återexport eller förstöring föregås av anmälan till tullmyndigheterna".

16. Följande artikel skall införas:

"Artikel 212a

När tullbestämmelser i kraft av artikel 184—187 föreskriver befrielse från import- eller exporttullar, skall denna befrielse även tillämpas då tullskulden har uppstått i enlighet med artiklarna 202—205, 210 eller 211, om den berörda partens uppträdande inte låter förmoda bedrägligt förfarande eller påtaglig försummelse och om denne kan styrka att de övriga villkoren för tillämpning av denna befrielse är uppfyllda."

17. I artikel 217.1 andra stycket skall punkt b ersättas med följande:

"b) när det tullbelopp som skulden lagligen uppgår till överstiger det som bestämts på grundval av en bindande upplysning,".

18. Artikel 222.2 skall ersättas med följande:

"2. Det kan enligt kommittéförfarandet fastställas i vilka fall och på vilka villkor gäldenären kan beviljas uppskov med att betala tullarna, nämligen

— när en ansökan om återbetalning framställs i enlighet med artiklarna 236, 238 eller 239, eller

— när en vara tas i beslag för att därefter förverkas i enlighet med artikel 233 c andra strecksatsen eller 233 d."

19. I artikel 233, första stycket, c första strecksatsen skall satsledet "enligt artikel 66" utgå.

20. I artikel 251.1 tjugosjätte strecksatsen skall orden "utom artikel 3.3 b" utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämpling i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På parlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Kommissionen överlämnade i brev av den 18 juli 1995 ett förslag till förordning på grundval av artiklarna 28, 100a och 113 i fördraget om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen under sin session mellan den 12 och den 16 februari 1996. Kommissionen överlämnade i brev av den 10 maj 1996 ett ändrat förslag med anledning av detta yttrande.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 27 mars 1996.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget den 28 maj 1996.

II. SYFTE

Kommissionens förslag har till syfte att öka effektiviteten i genomförandet av gemenskapens tullinstrument med beaktande av de erfarenheter som gjorts sedan ikraftträdandet den 1 januari 1994 av gemenskapens tullkodex. I förslaget anges också att vissa resultat från Uruguayrundan skall överföras när det gäller ursprungsregler, liksom anpassningar som syftar till att lätta på vissa formaliteter och att fylla vissa luckor som under tiden upptäckts i kodexen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Allmänna anmärkningar

Rådets diskussioner har i huvudsak resulterat i att nästan hela den text som föreslagits av kommissionen har bibehållits; de ändringar som gjorts återges nedan.

Ingressen

Det sista stycket i ingressen som införts i den gemensamma ståndpunkten vid den årliga uppdateringen av kodexen motsvarar parlamentets ändringsförslag nr 2. Det ansågs emellertid mera lämpligt att låta detta förslag ingå i ett stycke i ingressen som avspeglar en avsiktsförklaring från kommissionen i denna fråga.

Det sista stycket i ingressen i kommissionens förslag har utgått som en följd av att artikel 2 i kommissionens förslag tagits bort (se sista punkten under rådets motivering).

Förslagets artiklar

Artikel 1

Punkt 2 som hänför sig till artikel 4

Rådet har inte följt kommissionens förslag som angav att alla varor som framställs av varor som hänförs till ett suspensivt tullarrangemang skall anses vara icke-gemenskapsvaror. Eftersom det endast i vissa fall kan röra sig om varor av särskild ekonomisk betydelse,

har rådet föredragit att åt kodexkommittén anförtro uppgiften att fastställa vilka av dessa förädlingsprodukter som kan anses vara icke-gemenskapsvaror.

Punkt 3 som hänför sig till artikel 12

Ändringarna av punkt 2 i den nya artikeln 12 är rent redaktionella och avser enbart att i förtydliga texten.

Punkt 9 som hänför sig till artikel 87a

Denna artikels inledning har ändrats för att anpassa den till den lösning som behållits i artikel 4.7 första strecksatsen.

Punkt 16 som hänför sig till artikel 212a

Denna artikel har

- dels utvidgats för att inbegripa inte bara tullbefrielse utan alla de privilegierade verksamhetsområden som avses i artikel 184—187 i kodexen,
- dels begränsats genom vissa villkor som anger att befrielse eller dispens får ges enbart om den berörda partens uppträdande inte låter förmoda bedrägligt förfarande eller påtaglig försummelse.

Rådet bedömer att denna mer balanserade formulering överensstämmer med andan i Europaparlamentets ändringsförslag nr 1.

Punkt 18 som hänför sig till artikel 220.1

Rådet har inte följt kommissionens förslag om att lägga till ytterligare ett stycke till artikel 220.1. Rådet är fullt medvetet om de problem som följer av de oegentligheter som har konstaterats i tillämpningen av vissa preferensavtal vid ett faktiskt genomförande av reglerna om återbetalning i efterhand av tullskulden. Det anser emellertid att kommissionens förslag knappast är ägnat att lösa dessa problem och att det därför är nödvändigt att inleda en fördjupad granskning för att kunna finna en helhetslösning.

Rådet antog därför samtidigt med den gemensamma ståndpunkten, ett beslut angående återbetalning i efterhand av tullskulden och i vilket kommissionen uppmanas att påbörja granskningen och att lägga fram lämpliga förslag före den 31 december 1996.

Rådet har i själva verket sett flera möjligheter, var för sig eller kombinerade, att lösa dessa problem, nämligen

- åtgärder på kort sikt, som att fastställa kriterier för att, i enlighet med tullkodexkommitténs förfaranden, tillåta beslut om att avstå ifrån att ta ut tull (artikel 220 i tullkodexen), eller att påbörja återbetalning eller eftergift av tullar (artikel 239) samt eventuellt att inrätta ett tidigt varningssystem för de ekonomiska aktörerna vid misstanke om giltigheten av de dokument som överlämnats till stöd för begäran om tillämpning av preferenssatser,
- åtgärder på lång sikt, som att undersöka möjligheterna att i gemenskapens framtida preferenssystem införa bestämmelser som skall garantera en korrekt tillämpning av avtalen och att eliminera orsakerna till de brister som uppstått vid genomförandet av nuvarande preferenssystem.

Rådet uppmanar kommissionen att ta särskild hänsyn till dessa delar när den utarbetar sina förslag.

Artikel 2

Rådet har ansett det vara lämpligt att senarelägga förordningens ikraftträdande till den 1 januari 1997, eftersom det datum som föreslagits av kommissionen inte längre är realistiskt.

Tidigare artikel 2 som föreslagits av kommissionen

Denna artikel har utgått. Rådet har funnit att artikel 2-5 i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 om avskaffande av kontrollen av resandes bagage inte har något samband med gemenskapens tullkodex. Det har således ansett att när det gäller lagstiftning är det inte önskvärt att i samma rättsakt fastställa bestämmelser för så olika områden, och att den av kommissionen föreslagna ändringen bör göras till föremål för en separat rättsakt.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 37/96

antagen av rådet den 18 juni 1996

inför antagandet av rådets direktiv nr 96/248/EG om marin utrustning

(96/C 248/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Som ett led i den gemensamma transportpolitiken är det nödvändigt att fastställa ytterligare åtgärder för att säkerställa säkerheten vid transporter till sjöss.
2. Sjöolyckor ger upphov till allvarlig oro från gemenskapen, särskilt sådana som kräver människoliv och orsakar förorening av medlemsstaternas hav och kuster.
3. Gemensamma standarder som säkerställer hög funktionssäkerhet hos den utrustning som finns ombord kan effektivt minska risken för olyckor till sjöss. Provningsstandarder och provningsmetoder kan i hög grad inverka på hur utrustningen fungerar i framtiden.
4. Enligt internationella konventioner är det flaggstaterna som skall se till att utrustningen ombord uppfyller vissa säkerhetskrav och utfärda tillämpliga certifikat. Provningsstandarder för vissa slag av marin utrustning har därför utvecklats av de internationella standardiseringsorganen och av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). När de internationella standarderna införs genom de nationella provningsstandarderna ges utrymme för egen

tolkning av de certifierande myndigheterna, vilkas kompetens och erfarenhet kan variera. Detta leder till skilda säkerhetsnivåer för produkter som de behöriga nationella myndigheterna har certifierat och intygat att de uppfyller tillämpliga internationella säkerhetsstandarder och till en stark ovilja hos medlemsstaterna att utan vidare kontroll godta att fartyg som seglar under deras flagg har sådan utrustning ombord som godkänts av en annan medlemsstat.

5. Det är nödvändigt att fastställa gemensamma regler för att avhjälpa skillnader vid genomförandet av internationella standarder. Sådana gemensamma bestämmelser kommer att leda till att onödiga kostnader och administrativa förfaranden i samband med godkännande av utrustningen elimineras, att verksamhetsvillkoren och konkurrenssituationen för gemenskapens sjöfart förbättras samt att tekniska handelshinder undanröjs med hjälp av den överensstämmande märkning som anbringats på utrustningen.
6. I sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam sjösäkerhetspolitik ⁽⁴⁾ yrkade rådet på att kommissionen skulle lägga fram förslag till att harmonisera genomförandet av IMO-standarderna och förfarandena för godkännande av marin utrustning.
7. Åtgärder på gemenskapsnivå är det enda möjliga sättet att uppnå sådan harmonisering, eftersom medlemsstaterna när de agerar självständigt eller via internationella organisationer inte kan upprätta samma säkerhetsnivå för utrustningens funktion.
8. Ett rådsdirektiv är den lämpliga rättsakten eftersom det erbjuder en ram för enhetlig och obligatorisk tillämpning av internationella provningsstandarder av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT nr C 218, 23.8.1995, s. 9.

⁽²⁾ EGT nr C 97, 1.4.1996, s. 22.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 november 1995 (EGT nr C 339 18.12.1995 s. 21), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr C 271, 7.10.1993, s. 1.

9. Det är lämpligt att i första hand inrikta sig på sådan utrustning som enligt de huvudsakliga internationella konventionerna måste finnas ombord och vara godkänd av nationella administrationer i enlighet med de säkerhetsstandarder som fastställs i internationella konventioner eller resolutioner.
10. Det finns flera direktiv som säkerställer den fria rörligheten för vissa produkter som bland annat skulle kunna användas som utrustning ombord men som inte rör medlemsstaternas certifiering av utrustning i enlighet med tillämpliga internationella konventioner; följaktligen skall utrustning som placeras ombord på fartyg regleras uteslutande av nya gemensamma regler.
11. Radiokommunikationsutrustning måste på grund av sin särskilda art omfattas både av detta direktiv och av andra gemenskapsdirektiv.
12. Nya provningsstandarder måste fastställas, helst på internationell nivå, för utrustning för vilken sådana standarder inte redan finns eller är tillräckligt detaljerade.
13. Medlemsstaterna bör säkerställa att de anmälda organ som bedömer utrustningens överensstämmelse med provningsstandarderna är fristående, effektiva och har yrkeskompetens för att utföra sina uppgifter.
14. Överensstämmelse med internationella provningsstandarder kan bäst påvisas genom förfaranden för bedömning av överensstämmelse enligt rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av EG-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv ⁽¹⁾.
15. Detta direktiv innehåller ingenting som begränsar den rätt som internationella konventioner ger en flaggstats administration att utföra funktionsprov ombord på fartyg för vilka den har utfärdat säkerhetscertifikat, förutsatt att sådana prov inte innebär att förfarandena för bedömning av överensstämmelsen upprepas.
16. Utrustning som omfattas av detta direktiv bör som en allmän regel förses med märkning som visar att den stämmer överens med kraven i detta direktiv.

17. I vissa fall får medlemsstaterna vidta tillfälliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda användningen av utrustning som försetts med märkning om överensstämmelse.
18. Användning av utrustning som inte är försedd med märkning om överensstämmelse får tillåtas i undantagsfall.
19. En ändring av detta direktiv kräver ett förenklat förfarande med en föreskrivande kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv har till syfte att öka säkerheten och förebygga föroreningar till sjöss genom enhetlig tillämpning av de tillämpliga internationella instrument som reglerar den utrustning som förtecknas i bilaga A och som är avsedd att placeras ombord på fartyg för vilka säkerhetscertifikat utfärdas av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner, samt att säkerställa den fria rörligheten för sådan utrustning inom gemenskapen.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *förfaranden för bedömning av överensstämmelse*: de förfaranden som anges i artikel 10 och i bilaga B.
- b) *utrustning*: de föremål som räknas upp i bilagorna A.1 och A.2 och som måste placeras ombord på fartyg för användning i syfte att uppfylla de internationella instrumenten eller som frivilligt placeras ombord för användning, och för vilken det enligt internationella instrument krävs godkännande från flaggstatens administration.
- c) *radiokommunikationsutrustning*: utrustning som krävs enligt kapitel IV i SOLAS-konventionen från 1974, efter ändring med beaktande av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS 1988), och tvåvägs VHF-radiotelefonapparat enligt regel III/6.2.1 i samma konvention.
- d) *internationella konventioner*:

— 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL66),

⁽¹⁾ EGT nr L 220, 30.8.1993, s. 23.

- 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss (COLREG),
 - 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL), och
 - 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS),
- samt därtill hörande protokoll och ändringar som är i kraft den dag detta direktiv antas.
- e) *internationella instrument*: tillämpliga internationella konventioner, tillämpliga resolutioner och cirkulär från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) samt tillämpliga internationella provningsstandarder.
- f) *märkning*: den symbol som avses i artikel 11 och som anges i bilaga D.
- g) *anmält organ*: organ som har utsetts av en medlemsstats behöriga nationella administration i enlighet med artikel 9.
- h) *placerad ombord*: utrustning som har installerats eller placerats ombord på ett fartyg.
- i) *säkerhetscertifikat*: de certifikat som utfärdas av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner.
- j) *fartyg*: fartyg som omfattas av internationella konventioner, med undantag av krigsfartyg.
- k) *gemenskapsfartyg*: fartyg för vilket säkerhetscertifikat utfärdas av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner. Denna definition skall inte inbegripa de fall då en medlemsstats administration utfärdar ett certifikat för ett fartyg på begäran av ett tredje lands administration.
- l) *nytt fartyg*: fartyg som den dag detta direktiv träder i kraft eller senare kölsträcks eller befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium. I denna definition avses med "motsvarande byggnadsstadium" det stadium vid vilket
- i) byggandet av ett identifierbart fartyg påbörjas och
 - ii) hopsättningen av detta fartyg har påbörjats och omfattar minst 50 ton eller en procent av den beräknade massan av allt byggnadsmaterial, varvid den lägre massan skall gälla.
- m) *existerande fartyg*: fartyg som inte är ett nytt fartyg.
- n) *provningsstandarder*: standarder som fastställts av
- Internationella sjöfartsorganisationen (IMO),
 - Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO),
 - Internationella eltekniska kommittén (IEC),
 - Europeiska standardiseringskommittén (CEN),
 - Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec), och
 - Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI),
- som är i kraft den dag då detta direktiv antas, och fastställda i enlighet med tillämpliga internationella konventioner och tillämpliga resolutioner och cirkulär från IMO, för att definiera metoderna för provning och provningsresultat, dock endast i den form, som anges i bilaga A.
- o) *typgodkännande*: de förfaranden för bedömning av utrustning som har tillverkats i enlighet med tillämpliga provningsstandarder och utfärdandet av intyg om detta.

Artikel 3

1. Detta direktiv skall gälla för utrustning som är avsedd att användas ombord på

- a) ett nytt gemenskapfartyg oavsett om fartyget när det byggs befinner sig inom gemenskapen eller inte,
- b) ett existerande gemenskapfartyg

- som tidigare inte hade sådan utrustning ombord, eller
- där den utrustning som redan fanns ombord på fartyget byts ut, utom när internationella konventioner tillåter något annat,

oavsett om fartyget när utrustningen placeras ombord befinner sig inom gemenskapen eller inte.

2. Detta direktiv skall inte gälla för utrustning som, den dag detta direktiv träder i kraft, redan har placerats ombord på ett fartyg.

3. Trots att den utrustning som avses i punkt 1 kan omfattas av andra direktiv än detta direktiv, för att fri rörlighet skall uppnås, och särskilt rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽¹⁾ och 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om person-

⁽¹⁾ EGT nr L 139, 23.5.1989, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT nr L 220, 31.8.1993, s. 1).

lig skyddsutrustning ⁽¹⁾, skall denna utrustning omfattas av enbart det här direktivet och inte av något annat vad gäller fri rörlighet. Denna punkt skall inte gälla radio-kommunikationsutrustning.

Artikel 4

Varje medlemsstat eller de organ som agerar på dess vägnar skall, när de utfärdar eller förnyar de tillämpliga säkerhetscertifikaten, se till att utrustningen ombord på de gemenskapsfartyg för vilka den utfärdat säkerhetscertifikaten uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 5

1. Den utrustning som räknas upp i bilaga A.1 och som har placerats ombord på ett gemenskapsfartyg den dag eller efter den dag som anges i artikel 20.1 andra stycket, skall uppfylla de tillämpliga kraven i de internationella instrument som anges i nämnda bilaga.

2. Utrustningens överensstämmelse med tillämpliga krav i internationella konventioner och tillämpliga resolutioner och cirkulär från Internationella sjöfartsorganisationen skall styrkas enbart enligt de tillämpliga provningsstandarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga A.1. För alla artiklar som förtecknas i bilaga A.1, för vilka både IEC:s och ETSI:s provningsstandarder anges, är dessa standarder alternativa och tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen får avgöra vilken av dem som skall användas.

3. Den utrustning som räknas upp i bilaga A.1 och som har tillverkats före det datum som avses i punkt 1, får också släppas ut på marknaden och placeras ombord på gemenskapsfartyg för vilka certifikat utfärdas av en medlemsstat eller på dess vägnar i enlighet med de internationella konventionerna under en period av två år från ovan nämnda dag, om den är tillverkad enligt förfaranden för typgodkännanden som redan är i kraft inom den medlemsstatens territorium före dagen för antagandet av detta direktiv.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda att sådan utrustning som anges i bilaga A.1, och som är märkt eller av andra skäl uppfyller bestämmelserna i detta direktiv, släpps ut på marknaden eller placeras ombord på ett

gemenskapsfartyg och inte heller vägra att utfärda eller förnya säkerhetscertifikat för sådan utrustning.

2. Ett radiotillståndsbevis skall utfärdas av den behöriga myndigheten i enlighet med det internationella radioreglementet innan det tillämpliga säkerhetscertifikatet utfärdas.

Artikel 7

1. Efter detta direktivs ikraftträdande skall gemenskapen hos IMO eller de europeiska standardiseringsorganisationerna, beroende på situationen, ansöka om att standarder, inbegripet detaljerade provningsstandarder, skall fastställas för den utrustning som förtecknas i bilaga A.2.

2. Den begäran som avses i punkt 1 skall göras

— av rådets ordförandeskap och av kommissionen, när den ges in till IMO,

— av kommissionen, i enlighet med rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽²⁾, när den inlämnas till de europeiska standardiseringsorganisationerna. De uppdrag som ges av kommissionen skall syfta till att utveckla internationella standarder genom samarbetsförfaranden mellan de europeiska organen och deras internationella motsvarigheter.

3. Medlemsstaterna skall göra sitt yttersta för att säkerställa att de internationella organisationerna, inbegripet IMO, skyndsamt utvecklar dessa standarder.

4. Kommissionen skall regelbundet följa och granska utvecklingen av provningsstandarderna.

5. Om de internationella organisationerna, inbegripet IMO, misslyckas med eller vägrar att, inom en rimlig tid, anta lämpliga provningsstandarder för en specifik utrustningsdetalj får standarder som grundar sig på de europeiska standardiseringsorganisationernas arbete antas i enlighet med förfarandet i artikel 18.

6. När provningsstandarderna enligt punkt 1 eller 5 antas eller träder i kraft för en specifik utrustningsdetalj, får sådan utrustning överföras från bilaga A.2 till bilaga A.1 i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18, och bestämmelserna i artikel 5 skall gälla från dagen för överföringen.

⁽¹⁾ EGT nr L 399, 30.12.1989, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/95/EEG (EGT nr L 276, 9.11.1993, s. 11).

⁽²⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

Artikel 8

1. Om ett nytt fartyg, oberoende av vilken flagg det för, inte är registrerat i en medlemsstat men skall överföras till en medlemsstats register, skall den mottagande medlemsstaten vid överföringen inspektera fartyget för att kontrollera att utrustningens faktiska tillstånd överensstämmer med dess säkerhetscertifikat och antingen uppfyller detta direktiv och bär märkningen eller enligt administrationen i den medlemsstaten på ett tillfredsställande sätt är likvärdig med utrustningen som är typgodkänd i enlighet med detta direktiv.

2. Om utrustningen varken bär märkningen eller av administrationen anses uppfylla kraven, skall den bytas ut.

3. Utrustning som enligt denna artikel bedöms vara likvärdig skall ges ett certifikat av medlemsstaten, vilket alltid skall åtfölja utrustningen och som skall innehålla flaggmedlemsstatens tillstånd att placera utrustningen ombord på fartyget och eventuella begränsningar eller bestämmelser som rör användningen av utrustningen.

4. Vad beträffar radiokommunikationsutrustning skall flaggstatens administration kräva att sådan utrustning inte på ett otillbörligt sätt påverkar kraven på radiofrekvensspektrum.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om vilka organ de har utsett för de förfaranden som anges i artikel 10 tillsammans med de särskilda uppgifter som dessa anmälda organ har utsetts att utföra samt de identifikationsnummer som kommissionen i förväg har tilldelat dem. Varje organ skall till den medlemsstat som avser att anmäla det överlämna fullständig information om och bevis om att de kriterier som anges i bilaga C är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna skall minst vartannat år låta administrationen eller ett opartiskt utomstående organ som utsetts av administrationen, genomföra en granskning av de arbetsuppgifter som de anmälda organen utför för dess räkning. Granskningen skall säkerställa att det anmälda organet fortfarande uppfyller de kriterier som anges i bilaga C.

3. En medlemsstat som har utsett ett organ skall återkalla utnämningen om den finner att detta organ inte längre uppfyller kriterierna i bilaga C. Den skall omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 10

1. Förfarandet för bedömning av överensstämmelse vilket beskrivs i bilaga B, skall vara följande:

- i) EG-typkontroll (modul B) och, innan utrustningen släpps ut på marknaden och enligt det val som gjorts av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen bland de möjligheter som anges i bilaga A.1, skall all utrustning ha antingen
 - a) EG-försäkran om överensstämmelse med typ (modul C),
 - b) EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av tillverkning) (modul D),
 - c) EG-försäkran om överensstämmelse med typ (kvalitetssäkring av produkter) (modul E), eller
 - d) EG-försäkran om överensstämmelse med typ (produktverifikation) (modul F), eller
- ii) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H).

2. Försäkran om överensstämmelse med typ skall vara skriftlig och innehålla den information som anges i bilaga B.

3. För utrustning som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion får förfarandet för bedömning av överensstämmelse ske som EG-verifikation av enstaka objekt (modul G).

4. Kommissionen skall föra en uppdaterad förteckning över godkänd utrustning och ansökningar som dragits tillbaka eller fått avslag och skall hålla den tillgänglig för berörda parter.

Artikel 11

1. På utrustning enligt bilaga A.1 som uppfyller kraven i de tillämpliga internationella instrumenten och som tillverkas i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse skall märkningen anbringas av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen.

2. Märkningen skall åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om det organet medverkar i tillverkningskontrollfasen, samt de två sista siffrorna som motsvarar det år under vilket märkningen anbringas. Det anmälda organets identifikationsnummer skall anbringas på organets ansvar, antingen av organet självt eller av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen.

3. Utformningen av den märkning som skall användas anges i bilaga D.

4. Märkning skall anbringas på utrustningen eller dess märkplåt så att den är synlig, lättläst och outplånlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om detta inte är möjligt eller inte är försvarligt med hänsyn till utrustningens beskaffenhet, skall den anbringas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad.

5. Märken eller inskriptioner som kan vilseleda tredje man med avseende på innebörd eller grafisk utformning av den märkning som avses i detta direktiv får inte anbringas.

6. Märkningen skall anbringas i tillverkningens slutfas.

Artikel 12

1. Utan hinder av artikel 6 får medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att stickprovskontroller utförs på sådan märkt utrustning som finns på deras marknad och som ännu inte har placerats ombord, för att säkerställa att den överensstämmer med detta direktiv. Stickprovskontroller som inte föreskrivs i modulerna för bedömning av överensstämmelse i bilaga B, skall utföras på medlemsstatens bekostnad.

2. Utan hinder av artikel 6 och efter det att utrustning som uppfyller kraven i detta direktiv installerats ombord på ett gemenskapsfartyg, skall fartygets flaggstats administration tillåtas att bedöma den utrustningen om de internationella instrumenten kräver funktionsprov ombord under drift med hänsyn till säkerheten och/eller för att förebygga föroreningar och under förutsättning att proven inte innebär en upprepning av redan utförda förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Flaggstatens administration kan kräva att tillverkaren av utrustning, dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen eller den person som ansvarar för saluföringen av utrustningen inom gemenskapen tillhandahåller inspektions- eller provningsrapporterna.

Artikel 13

1. Om en medlemsstat genom inspektion eller på annat sätt konstaterar att en utrustningsdetalj enligt bilaga A.1, trots att den bär märkningen och är korrekt installerad, underhållen och använd för avsett ändamål, kan äventyra hälsan och/eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller, i förekommande fall, andra personer eller inverkar menligt på den marina miljön, skall den vidta alla lämpliga provisoriska åtgärder för att återkalla denna utrustningsdetalj från marknaden eller förbjuda eller begränsa att den släpps ut på marknaden eller används ombord på fartyg för vilka den utfärdar säkerhetscertifikat. Medlemsstaten skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om denna åtgärd och ange skälen för

sitt beslut och särskilt om den bristande överensstämmelsen med detta direktiv beror på

- a) att bestämmelserna i artikel 5.1 och 5.2 inte har följts,
- b) att provningsstandarderna enligt artikel 5.1 och 5.2 har tillämpats på ett felaktigt sätt,
- c) brister i själva provningsstandarderna.

2. Kommissionen skall inleda samråd med de berörda parterna så snart som möjligt. Om kommissionen efter ett sådant samråd finner att

- åtgärderna är befogade, skall den genast underrätta den medlemsstat som tagit initiativet och de övriga medlemsstaterna; om beslutet i punkt 1 grundas på brister i provningsstandarderna, skall kommissionen efter samråd med de berörda parterna, inom två månader, om den medlemstat som fattat beslutet avser att stå vid det, lägga fram ärendet för den kommitté som anges i artikel 18 och inleda det förfarande som anges i den artikeln,
- åtgärderna är obefogade, skall den omedelbart underrätta den medlemsstat som tagit initiativet samt tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen om detta.

3. Om en utrustningsdetalj som inte följer bestämmelserna är försedd med märkning skall lämpliga åtgärder vidtas av den medlemsstat som har bestämmanderätt över den eller de som har anbringat märkningen, och medlemsstaten skall underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits.

4. Kommissionen skall se till att medlemsstaterna hålls underrättade om utvecklingen och resultatet av detta förfarande.

Artikel 14

1. Utan hinder av artikel 5 får flaggstatens administration i undantagsfall för tekniska innovationer tillåta att utrustning som inte följer förfarandena för bedömning av överensstämmelse placeras ombord på ett gemenskapsfartyg, om det på ett för flaggstatens administration tillfredsställande sätt genom försök eller på annat vis har fastställts att denna utrustning är minst lika effektiv som utrustning som uppfyller förfarandena för bedömning av överensstämmelse.

För radiokommunikationsutrustning skall flaggstatens administration kräva att sådan utrustning inte på ett otillbörligt sätt påverkar kraven på radiofrekvensspektrum.

2. Sådana försöksförfaranden får inte på något sätt göra skillnad mellan utrustning tillverkad i flaggmedlemsstaten och utrustning tillverkad i andra stater.

3. Utrustning som omfattas av denna artikel skall från flaggmedlemsstaten erhålla ett certifikat som alltid skall förvaras tillsammans med utrustningen och som innehåller flaggmedlemsstatens tillstånd till att placera utrustningen ombord på fartyget samt alla begränsningar eller bestämmelser som rör utrustningens användning.

4. Om en medlemsstat tillåter att utrustning som omfattas av denna artikel placeras ombord på ett gemenskapsfartyg, skall medlemsstaten genast till kommissionen och övriga medlemsstater översända närmare detaljer om detta tillsammans med rapporter från alla relevanta försök, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

5. Utrustning som avses i punkt 1 skall tillfogas bilaga A.2 till detta direktiv enligt förfarandet i artikel 18.

6. När ett fartyg med sådan utrustning ombord som omfattas av punkt 1 överförs till en annan medlemsstat, får den mottagande flaggmedlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder, vilka kan inbegripa prov och praktiska demonstrationer, för att säkerställa att utrustningen är minst lika effektiv som utrustning som uppfyller förfarandena för bedömning av överensstämmelse.

Artikel 15

1. Utan hinder av artikel 5, får en flaggstats administration tillåta att utrustning som inte uppfyller förfarandena för bedömning av överensstämmelse eller inte omfattas av artikel 14 placeras ombord på ett gemenskapsfartyg i syfte att pröva eller utvärdera utrustning, dock endast när följande villkor är uppfyllda:

- a) Utrustningen skall erhålla ett certifikat från flaggmedlemsstaten som hela tiden skall förvaras tillsammans med utrustningen och som innehåller dels flaggmedlemsstatens tillstånd att placera utrustningen ombord på gemenskapsfartyget, dels alla begränsningar eller bestämmelser som rör utrustningens användning.
- b) Tillståndet skall begränsas till en kort tidsperiod.
- c) Utrustningen får inte förlitas på i stället för utrustning som uppfyller kraven i detta direktiv och får inte ersätta sådan utrustning, som skall finnas kvar ombord på gemenskapsfartyget i funktionsdugligt skick och vara klar för omedelbar användning.

2. För radiokommunikationsutrustning skall flaggstatens administration kräva att sådan utrustning inte på ett otillbörligt sätt påverkar kraven på radiofrekvensspektrum.

Artikel 16

1. Om utrustning behöver bytas ut i en hamn utanför gemenskapen och under exceptionella omständigheter vilka i vederbörlig ordning skall motiveras för flaggstatens administration och det av rimliga hänsyn till tid, dröjsmål och kostnader inte är möjligt att placera utrustning som är EG-typgodkänd ombord, får annan utrustning placeras ombord i enlighet med följande förfarande:

- a) Utrustningen skall åtföljas av dokumentation som utfärdats av en erkänd organisation motsvarande ett anmält organ, om ett avtal mellan gemenskapen och ifrågavarande tredje land har slutits för ömsesidigt erkännande av sådana organisationer.
- b) Skulle det visa sig omöjligt att uppfylla bestämmelserna i a får utrustning som åtföljs av dokumentation utfärdad av en stat som är medlem i IMO och som har anslutit sig till de tillämpliga konventionerna, med intyg om att de tillämpliga IMO-kraven har uppfyllts, placeras ombord i enlighet med bestämmelserna i punkterna 2 och 3.

2. Flaggstatens administration skall genast underrättas om beskaffenhet och egenskaper hos sådan annan utrustning.

3. Flaggstatens administration skall snarast se till att utrustningen enligt punkt 1 tillsammans med tillhörande provningsdokumentation uppfyller tillämpliga krav i de internationella instrumenten och i detta direktiv.

4. För radiokommunikationsutrustning skall flaggstatens administration kräva att sådan utrustning inte på ett otillbörligt sätt påverkar kraven på radiofrekvensspektrum.

Artikel 17

Direktivet får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 18 för att

- komplettera detta direktiv med senare ändringar i internationella instrument,
- uppdatera bilaga A, både genom att införa ny utrustning, och genom att överföra utrustning från bilaga A.2 till bilaga A.1 och omvänt,
- lägga till möjligheten att använda modulerna B och C samt modul H för utrustning som förtecknas i A.1,
- inkludera andra standardiseringsorganisationer i definitionen av "provningsstandarder" i artikel 2.

Artikel 18

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som har inrättats enligt artikel 12 i rådets direktiv 93/75/EG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods⁽⁹⁾ i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom två månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall erbjuda varandra ömsesidig hjälp för att säkerställa att direktivet genomförs och efterlevs på ett effektivt sätt.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1998 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv.

Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 1999.

När medlemsstaterna antar de bestämmelser som avses i första stycket skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna skall besluta om förfarandet för en sådan hänvisning.

2. Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen översända texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om detta.

Artikel 22

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 23

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA A

Bilaga A.1: Utrustning för vilken internationella instrument redan innehåller detaljerade provningsstandarder (1)

UTÖVER DE INTERNATIONELLA PROVNINGSTANDARDER SOM SÄRSKILT NÄMNTS INNEHÅLLER DE TILLÄMPLIGA KONVENTIONERNA ETT FLERTAL FÖRESKRIFTER SOM SKALL BEAKTAS VID TYPKONTROLL (TYPGODKÄNNANDE)

1. Livräddningsredskap

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder (1)	Moduler för bedömning av överensstämmelse					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	Livbojor	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
2	Självständande livbojsljus	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
3	Självaktiverande röksignaler för livbojor	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.1,31.3	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
4	Räddningsvästar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.2,32	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
5	Räddningsdräkter	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/7.3,33	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
6	Räddningsdräkter — räddningsvästar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/33.1.2	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
7	Termiska skydd	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/34	IMO Res. A 689 (17)		x	x	x		
8	Fallskärmsljus (pyrotekn)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/35	IMO Res. A 689 (17)		x		x		
9	Handbloss (pyrotekn)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/36	IMO Res. A 689 (17)		x		x		

10	Flyrande röksignaler (pyrotekn)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/37	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
11	Linkastare (pyrotekn)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/49	IMO Res. A 689 (17)		x			x	
12	Uppblåsbara livflottar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38,39	IMO Res. A 689 (17)		x				
13	Hårda livflottar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38,40	IMO Res. A 689 (17)		x				
14	Livflottar för fri uppflytning; hydrostatiska frigöringsanordningar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/38.6.3	IMO Res. A 689 (17)		x		x	x	
15	Livbåtar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/41 till 46	IMO Res. A 689 (17)		x				x
16	Hårda beredskapsbåtar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/47.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)		x				x
17	Uppblåsbara beredskapsbåtar	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/47	IMO Res. A 689 (17)		x				x
18	Sjösättningsredskap med ginnor och vinsch (dävertar)	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 2	IMO Res. A 689 (17)		x		x	x	x
19	Sjösättningsredskap för fri uppflytning	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 3	IMO Res. A 689 (17)		x		x	x	
20	Redskap för frifallande sjösättning	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 4	IMO Res. A 689 (17)						x

(1) När modul H anges i sjätte kolumnen avses modul H jämte intyg om konstruktionskontroll.

(2) Vid citat ur IMO-resolitioner avses de standarder i tillämpliga delar av resolutionernas bilagor vilket utesluter bestämmelserna i själva resolutionerna.

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder (1)	Moduler för bedömning av överensstämmelse							
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H		
21	Sjösättnings- och embarke- ringsredskap	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.1 & 5	IMO Res. A 689 (17)		x					x	
22	Embarke- ringsledare	Reg. III/4 & III,30	Reg. III/48.7	IMO Res. A 689 (17)		x		x				
23	Reflexmaterial	Reg. III/4	Reg. III/30.2.7	IMO Res. A 658 (16)		x		x				
24	Tvåvägs VHF-radiotelefon- apparat	Reg. III/4	Reg. III/6.2.1	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945, utkast IEC 1097-12		x		x			x	
25	Radartransponder SART	Reg. III/4	Reg. III/6.2.2	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x		x			x	
26	Radarreflektor	Reg. III/4	Reg. III/38.5.1.14 Reg. III/41.8.30	IMO Res. A 384 (X) ISO 8729		x		x			x	

2. Förhållande av föredömlingar till sjöss

Pos. nr	Benämning	Reg. MARPOL 73/78 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Tillämplig Reg. MARPOL 73/78 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse							
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H		
27	Oljefiltreringsutrustning (för en oljehalt i avlopps- ledningen av högst 15 ppm)	Bilaga I Reg. 16 (4),(5) & (7)	Bilaga I Reg. 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)		x		x			x	

28	Gränsskiktdektorer olja/vatten	Bilaga I Reg. 15 (3) (b)	Bilaga I Reg. 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)	x	x	x	x	
29	Oljehaltmätare	Bilaga I Reg. 16 (5)	Bilaga I Reg. 16 (2)	MEPC 60 (33)	x	x	x	x	
30	Behandlingsenheter för avslutning till befintlig separeringsutrustning för oljevatten (oljehalt i avloppsledningen högst 15 ppm)	Bilaga I Reg. 16 (5)	Bilaga I Reg. 16 (5)	IMO Res. A 444 (XI)	x	x	x	x	
31	Övervaknings- och kontrollsystem för oljeutsläpp från oljetanker	Bilaga I Reg. 15 (3)	Bilaga I Reg. 15 (3)	IMO Res. A 586 (14)	x	x	x	x	
32	Avloppsreningsanläggningar	Bilaga IV Reg. 8 (b)	Bilaga IV Reg. 8 (b)	MEPC 2' (VI)	x	x	x	x	

3. Brandskydd

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "tygodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse							
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H		
33	Svårantändligt material för primärdäcksbeläggning	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/49.3	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/49.3	IMO Res. A 214 (VII) IMO Res. A 687 (17) IMO MSC/Circ. 549		x						
34	Handbrandsäckare	Reg. II-2/6.1	Reg. II-2/6	EN 3		x	x	x				

(1) Vid citat ur IMO-resolitioner avses de standarder i tillämpliga delar av resolutionernas bilagor vilket utesluter bestämmelserna i själva resolutionerna.

4. navigeringsutrustning

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
35	Magnetkompass	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (b)	IMO Res. A 382 (X) IMO Res. A 394 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316	x	x	x	x	x	
36	Gyrokompas	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (d)	IMO Res. A 694 (17) IMO Res. A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728	x	x	x	x	x	
37	Radarutrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (g) Reg. V/12 (h)	IMO Res. A 477 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 936 & 945	x	x	x	x	x	
38	ARPA	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (j)	IMO Res. A 422 (XI) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 872	x	x	x	x	x	
39	Ekolodningsutrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (k)	IMO Res. A 224 (VII) IMO Res. A 694 (17) ISO 9875 IEC 945	x	x	x	x	x	
40	Utrustning för mätning av hastighet och avstånd	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (l)	IMO Res. A 478 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1023	x	x	x	x	x	
41	Girningshastighetsindikator	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (n)	IMO Res. A 526 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945	x	x	x	x	x	

42	Radiopelare	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 665 (16) IMO Res. A 694 (17) ICE 945	x	x	x	x	x
43	Omegautrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 479 (XII) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1010	x	x	x	x	x
44	Loran-C-utrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1075	x	x	x	x	x
45	Decca-navigeringsutrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1135	x	x	x	x	x
46	GPS-utrustning	Reg. V/12 (r)	Reg. V/12 (p)	IMO Res. A 694 (17) IEC 945 utkast IEC 1108-1	x	x	x	x	x

5. Radiokommunikationsutrustning

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "tygodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
47	VHF-radioanläggning för sändning och mottagning av DSC och radiotelefont	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.1	IMO Res. A 524 (13) IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493,541 ETS 300 162	x	x	x	x	x	
48	VHF-DSC-vaktmottagare	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.2	IMO Res. A 609 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493,541 ETS 300 338 ETS 300.162	x	x	x	x	x	

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
49	SART-radartransponder	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.3	IMO Res. A 530 (13) IMO Res. A 697 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628	x	x	x	x	x	
50	NAVTEX-mottagare	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.4	IMO Res. A 525 (13) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065	x	x	x	x	x	
51	EGC-utrustning	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.5	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 utkast IEC 1097-4 ETS 300 460	x	x	x	x	x	
52	HF-utrustning för marinsäkerhetsinformation (MSI) (HF-NBDP-mottagare)	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.5	IMO Res. A 700 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & utkast 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1	x	x	x	x	x	
53	406 MHz-EPIRB	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.6	IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 763 (18) IMO Res. A 696 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066	x	x	x	x	x	

54	L-Band EPIRB	Reg. IV/14	Reg. IV/7.1.6	IMO Res. A 661 (16) IMO Res. A 662 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ITU-R 632 INMARSAT systemdefinitionmanual (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x	x
55	2182 kHz-vaktmottagare	Reg. IV/14	Reg. IV/7.2	IMO Res. A 383 (X) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
56	Larmsignalgenerator, dubbelton	Reg. IV/14	Reg. IV/7.3	IMO Res. A 421 (XI) IMO Res. A 571 (14) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
57	MF-radioanläggning för sändning och mottagning av DSC och radiotelefoni	Reg. IV/14	Reg. IV/9.1.1 Reg. IV/10.1.2	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 ITU-R M 493,541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
58	MF-radiotelefon-DSC-vaktmottagare	Reg. IV/14	Reg. IV/9.1.2 Reg. IV/10.1.3	IMO Res. A 610 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493,541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" kravs	Tillämplig Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse	Internationella provningsstandarder	Moduler för bedömning av överensstämmelse					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
59	INMARSAT-A SES	Reg. IV/14	Reg. IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 698 (17) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM	x	x	x	x	x	
60	INMARSAT-C SES	Reg. IV/14	Reg. IV/10.1.1	IMO Res. A 570 (14) IMO Res. A 663 (16) IMO Res. A 664 (16) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 SDM utkast IEC 1097-4 ETS 300 460	x	x	x	x	x	
61	MF/HF-radioanläggning för sändning och mottagning av DSC, NBDP och radiotelefont	Reg. IV/14	Reg. IV/10.2.1	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x	
62	Radiotelefon MF/HF-DSC-vaktmottagare	Reg. IV/14	Reg. IV/10.2.2	IMO Res. A 613 (15) IMO Res. A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x	

Bilaga A.2: Utrustning för vilken de internationella instrumenten inte innehåller detaljerade provningsstandarder

1. Livräddningsredskap

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Internationella provningsstandarder
1	Utsättning av embarkering med utrymningsbana	Reg. III/48.5	
2	Sjösättningsredskap för livflottar	Reg. III/4 & III,30	IMO Res. A 689 (17)

2. Brandskydd

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Internationella provningsstandarder
3	Rör av annat material än stål för penetrering av skott klass "A" eller "B"	Reg. II-2/18.2.1	För plaströr: IMO Res. A 753 (18)
4	Rör av annat material än stål för olja eller eldningsolja	Reg. II-2/18.2.2	
5	Brandsläckare, ej bär- eller flyttbara	Reg. II-2/6.1 Reg. II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Andningsutrustning för brandmän	Reg. II-2/17.1.2	
7	Sprinklersystem (begränsade till sprinklerhuvud och automatisk metod för sprinkling och signalering)	Reg. II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Reg. 41-2 para 5 & 52.2	ISO 6182
8	Munstycken för brandsläckningssystem som sprutar vatten under fast tryck i maskinutrymmen	Reg. II-2/10.1	
9	Munstycken för fasta brandsläckningssystem som sprutar vatten under tryck i utrymmen av särskilt slag	Reg. II-2/37.1.3	IMO Res. A 123 (V)
10	Start av generatoraggregat vid kall väderlek (startapparater)	Reg. II-1/44.2	
11	Brandslangar	Reg. II-2/4.7.1	

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Internationella provningsstandarder
12	Tvåsyftesmunstycken	Reg. II-2/4.8.4 Reg. II-2/41 — 2 para 1.5	
13	Elektrisk säkerhetslampa	Reg. II-2/17.1.1.4	
14	Rökdetektorer	Reg. II-2/13.3.2	
15	Värmedetektorer	Reg. II-2/13.3.3	
16	Primärdäcksbeläggning, för gift- och explosionsrisker	Reg. II-2/34.8 Reg. II-2/49.3	IMO Res. A 687 (17)
17	Skott och däck i klass "A" och "B", brandskydd	Reg. II-2/3.3.5 Reg. II-2/3.4.4	IMO Res. A 754 (18)
18	Anordningar som hindrar att lägor tränger in i lasttankarna i oljetankfartyg	Reg. II-2/59.1.5 Reg. II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/Circ. 373/Rev. 1 IMO MSC/Circ. 450/Rev. 1
19	Icke-brännbara material som används för skott i klass "A", "B" och "C"	Reg. II-2/3.1 Reg. II-2/3.3.4 Reg. II-2/3.4.3 Reg. II-2/3.5	IMO Res. A 472 (XII)

3. Radiokommunikationsutrustning

Pos. nr	Benämning	Reg. SOLAS 74 i nuvarande lydelse om "typgodkännande" krävs	Internationella provningsstandarder
20	VHF EPIRB	Reg. IV/14	IMO Res. A 612 (15) IMO Res. A 662 IMO Res. A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

BILAGA B

Moduler för bedömning av överensstämmelse

EG-TYPKONTROLL (MODUL B)

1. Ett anmält organ skall säkerställa och försäkra att ett för den planerade tillverkningen representativt provexemplar av produkten uppfyller kraven i de tillämpliga internationella instrumenten.
2. Ansökan om EG-typkontroll skall ges in av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen till ett anmält organ efter eget val.

Ansökan skall innehålla följande:

- Tillverkarens namn och adress och, om ansökan ges in av dennes befullmäktigade ombud, även dennes namn och adress.
- En skriftlig försäkran att samma ansökan inte samtidigt har givits in till något annat anmält organ.
- Den tekniska dokumentationen enligt punkt 3.

Sökanden skall till det anmälda organets förfogande ställa ett provexemplar, i fortsättningen kallat "typ" ⁽¹⁾, som är representativt för den planerade tillverkningen. Det anmälda organet kan begära in fler provexemplar om så krävs för att genomföra provningsprogrammet.

3. Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att bedöma hur produkten överensstämmer med kraven i tillämpliga internationella instrument. I den mån det är tillämpligt för sådan bedömning skall den omfatta produktens konstruktion, standard, tillverkning, installation och funktion i enlighet med den beskrivning av den tekniska dokumentationen som fastställs i tillägget till denna bilaga.
4. Det anmälda organet skall
 - 4.1 granska den tekniska dokumentationen och kontrollera att typen har tillverkats i överensstämmelse med den tekniska dokumentationen,
 - 4.2 utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och nödvändiga provningar för att kontrollera om kraven i tillämpliga internationella instrument verkligen uppfyllts,
 - 4.3 i samråd med sökanden bestämma var undersökningar och nödvändiga provningar skall utföras.
5. Om typen uppfyller bestämmelserna i tillämpliga internationella instrument, skall det anmälda organet till sökanden utfärda ett EG-typintyg. Intyget skall innehålla tillverkarens namn och adress, beskrivning av utrustningen, slutsatser från undersökningen, giltighetsvillkor samt de uppgifter som krävs för att den godkända typen skall kunna identifieras.

En förteckning över de delar av den tekniska dokumentationen som är av betydelse skall bifogas intyget och det anmälda organet skall bevara en kopia av denna förteckning.

Avslag på en tillverkarens ansökan om typintyg skall utförligt motiveras av det anmälda organet.

Om en tillverkare åter ansöker om typgodkännande för utrustning för vilken ansökan om intyg om typkontroll avslagits, skall hans ansökan till det anmälda organet innehålla all tillämplig dokumentation, inbegripet de ursprungliga provningsrapporterna, en utförlig redogörelse för skälen till det tidigare avslaget och en beskrivning av de ändringar som utrustningen genomgått.

⁽¹⁾ En typ kan omfatta flera olika varianter av en produkt, förutsatt att skillnaderna mellan varianterna inte påverkar säkerhetsnivån och andra krav på produktens prestanda.

6. Sökanden skall underrätta det anmälda organ som hos sig bevarar den tekniska dokumentationen för EG-typintyget om alla ändringar av den godkända produkten som kräver ytterligare godkännande om ändringarna kan påverka överensstämmelsen med kraven eller de för produkten föreskrivna användningsvillkoren. Detta nya godkännande utfärdas i form av ett tillägg till det ursprungliga EG-typintyget.
7. Varje anmält organ skall på begäran till flaggmedlemsstatens administration och till övriga anmälda organ lämna information av betydelse om utfärdade och återkallade EG-typintyg.
8. Övriga anmälda organ kan få kopior av intyg om EG-typintyg och/eller tillägg till dessa. Intygens bilagor skall stå till övriga anmälda organs förfogande.
9. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall tillsammans med den tekniska dokumentationen bevara kopior av EG-typintyg och tillägg till dessa under minst tio år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP (MODUL C)

1. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall säkerställa och försäkra att berörda produkter överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och att de uppfyller kraven i de tillämpliga internationella instrumenten. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall anbringa märkningen på varje produkt samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.
2. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att de tillverkade produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget, och med kraven i tillämpliga internationella instrument.
3. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse under minst tio år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.

KVALITETSSÄKRING AV TILLVERKNING (MODUL C)

1. En tillverkare som uppfyller kraven i punkt 2 skall säkerställa och försäkra att produkterna överensstämmer med typen, enligt beskrivning i EG-typintyget. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall anbringa märkningen på varje produkt och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. Märkningen skall åtföljas av identifikationssymbolen för det anmälda organ som svarar för den i punkt 4 beskrivna EG-övervakningen.
2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, kontroll av färdiga produkter och provning enligt beskrivningen i punkt 3 och skall underkastas den i punkt 4 beskrivna övervakningen.
3. Kvalitetssystem
 - 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om att få sitt kvalitetssystem för berörda produkter bedömt.

Ansökan skall innehålla

- alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,
- dokumentation av kvalitetssystemet,
- i förekommande fall, den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.

- 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget.

Alla de faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren beaktat skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
- de tekniker, processer och systematiska förfaranden som skall användas vid tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring,
- de granskningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen, samt hur ofta dessa skall utföras,
- kvalitetsprotokoll, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.,
- hur övervakning sker av att åsyftad produktkvalitet uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard.

Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom den berörda produktteknologin. I bedömningsförfarandet skall ingå besök i tillverkarens lokaler.

Tillverkaren skall underrättas om beslut. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.

- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som det godkända kvalitetssystemet medför samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras av systemet.

Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet skall underrätta tillverkaren om sitt beslut. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.

4. Övervakning på ett anmält organs ansvar

- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter det godkända kvalitetssystemet medför.

- 4.2 Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

- dokumentationen av kvalitetssystemet,
- kvalitetsprotokollen, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.

- 4.3 Det anmälda organet skall regelbundet genomföra inspektioner för att kontrollera att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet samt tillställa tillverkaren en inspektionsrapport.

- 4.4 Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall tillställa tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.
5. Tillverkaren skall under minst tio år efter det att tillverkningen av en produkt har upphört för de nationella myndigheterna kunna förete följande:
 - Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Ändringar som avses i punkt 3.4 andra stycket.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 sista stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.
6. Varje anmält organ skall på begäran till flaggmedlemsstatens administration och till övriga anmälda organ lämna information av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

KVALITETSSÄKRING AV PRODUKTER (MODUL E)

1. En tillverkare som uppfyller kraven i punkt 2 skall säkerställa och försäkra att berörda produkter överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud i gemenskapen skall anbringa märkningen på varje produkt samt upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.

Märkningen skall åtföljas av identifikationssymbolen för det anmälda organ som svarar för den i punkt 4 beskrivna kontrollen.
2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för granskning och provning som avses i punkt 3 och skall vara underkastad den i punkt 4 beskrivna övervakningen.
3. Kvalitetssystem
- 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ, som han själv har valt, ansöka om att få sitt kvalitetssystem för berörda produkter bedömt.

Ansökan skall innehålla

 - alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,
 - dokumentation av kvalitetssystemet,
 - den tekniska dokumentationen för den godkända typen och en kopia av EG-typintyget.
- 3.2 Inom kvalitetssystemet skall varje exemplar av produkten undersökas och provningar utföras för kontroll av att produkten överensstämmer med tillämpliga krav i internationella instrument. Samtliga faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren beaktat skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall säkerställa en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

 - uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvaliteten,
 - de granskningar och provningar som skall utföras efter tillverkningen,
 - hur kontrollen sker av att kvalitetssystemet fungerar effektivt,
 - kvalitetsprotokoll, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.

- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard.
- Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom den berörda produktteknologin. I bedömningsförfarandet skall ingå besök i tillverkarens lokaler.
- Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.
- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter som det godkända kvalitetssystemet medför samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras av systemet.
- Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.
- Organet skall underrätta tillverkaren om sitt beslut. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.
4. Övervakning på ett anmält organs ansvar
- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter det godkända kvalitetssystemet medför.
- 4.2 Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - den tekniska dokumentationen,
 - kvalitetsprotokoll, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer, etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall regelbundet genomföra inspektioner för att kontrollera att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet samt tillställa tillverkaren en inspektionsrapport.
- 4.4 Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall tillställa tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.
5. Tillverkaren skall under minst tio år efter det att tillverkningen av en produkt har upphört för de nationella myndigheterna kunna förete följande:
- Sådana dokument som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.
 - Ändringar som avses i punkt 3.4 andra stycket.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 sista stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.
6. Varje anmält organ skall på begäran till flaggmedlemsstatens administration och till övriga anmälda organ lämna information av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystem.

PRODUKTVERIFIKATION (MODUL F)

1. En tillverkare eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall säkerställa och försäkra att produkterna som omfattas av bestämmelserna i punkt 3 överensstämmer med typen, enligt beskrivningen i EG-typintyget.
2. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att produkterna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget. Tillverkaren skall anbringa märkningen på varje produkt och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse.
3. Det anmälda organet skall utföra vederbörliga undersökningar och provningar för att kontrollera att produkten överensstämmer med kraven i tillämpliga internationella instrument. Tillverkaren får välja om detta skall ske genom undersökning och provning av varje produkt, enligt punkt 4, eller genom undersökning och provning av produkter som utvalts på statistisk grund enligt punkt 5.
- 3a. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse under minst tio år efter det att tillverkningen av produkten har upphört.
4. Verifikation genom granskning och provning av varje enskild produkt
 - 4.1 Samtliga produkter skall undersökas var för sig och provningar utföras för att verifiera produktens överensstämmelse med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget.
 - 4.2 Det anmälda organet skall anbringa eller låta anbringa sin identifikationssymbol på varje godkänd produkt samt utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse på grundval av utförda provningar.
 - 4.3 Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall på begäran kunna förete det anmälda organets intyg om överensstämmelse för flaggstatens administration.
5. Statistisk verifikation
 - 5.1 Tillverkaren skall visa upp sina produkter i enhetligt sammansatta partier och skall vidta alla de åtgärder som behövs för att enhetligheten hos varje tillverkat parti garanteras i tillverkningsprocessen.
 - 5.2 Samtliga produkter skall vara tillgängliga för verifikation i enhetligt sammansatta partier. Ett antal provenheter skall slumpmässigt tas ut från varje parti. Provenheterna skall undersökas var för sig, och provningar utföras för kontroll av produkternas överensstämmelse med tillämpliga internationella instrument, samt för att avgöra om partiet skall godkännas eller underkännas.
 - 5.3 På varje produkt i godkända partier skall det anmälda organet anbringa eller låta anbringa sin identifikationssymbol samt utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse på grundval av utförda prov. Alla produkter i ett sådant parti får släppas ut på marknaden utom de provenheter som inte befunnits överensstämma med kraven.

Underkänns ett parti, skall det anmälda organet eller den behöriga myndigheten genom lämpliga åtgärder förhindra att partiet släpps ut på marknaden. Om det ofta förekommer underkända partier kan det anmälda organet tills vidare upphöra med statistisk verifikation.

Tillverkaren får på det anmälda organets ansvar anbringa dess identifikationssymbol under tillverkningsprocessen.
 - 5.4 Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall på begäran kunna förete det anmälda organets intyg om överensstämmelse för flaggstatens administration.

VERIFIKATION AV ENSTAKA OBJEKT (MODUL G)

1. Tillverkaren skall säkerställa och försäkra att en produkt, för vilken har utfärdats ett intyg enligt punkt 2, överensstämmer med tillämpliga internationella instrument. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall anbringa märkningen på produkten och upprätta en försäkran om överensstämmelse.
2. Det anmälda organet skall undersöka produkten och utföra provningar för att säkerställa produktens överensstämmelse med lämpliga internationella instrument.

Det anmälda organet skall anbringa eller låta anbringa sitt identifikationsnummer på varje godkänd produkt samt utfärda ett skriftligt intyg om överensstämmelse på grundval av utförda prov.
3. Syftet med den tekniska dokumentationen är att möjliggöra bedömning av överensstämmelse med kraven i tillämpliga internationella instrument och att förstå produktens konstruktion, tillverkning och funktion.

FULLSTÄNDIG KVALITETSSÄKRING (MODUL H)

1. En tillverkare som uppfyller kraven i punkt 2 skall säkerställa och försäkra att produkterna överensstämmer med kraven i tillämpliga internationella instrument. Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall anbringa märkningen på varje enskild produkt och upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse. Märkningen skall åtföljas av identifikationsymbolen för det anmälda organ som svarar för den i punkt 4 beskrivna kontrollen.
2. Tillverkaren skall tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för konstruktion, tillverkning, kontroll av färdiga produkter och provning som avses i punkt 3 och skall vara föremål för kontroll enligt punkt 4.
3. Kvalitetssystem
 - 3.1 Tillverkaren skall hos ett anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem bedömts.

Ansökan skall innehålla
 - alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,
 - dokumentation av kvalitetssystemet.
 - 3.2 Genom kvalitetssystemet skall säkerställas att produkterna överensstämmer med krav i tillämpliga internationella instrument.

Samtliga faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren beaktat skall dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, rutiner och anvisningar. Denna dokumentation av kvalitetssystemet skall möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen skall framför allt innehålla en fullgod beskrivning av
 - uppsatta kvalitetsmål samt ledningens organisatoriska struktur, ansvar och befogenheter när det gäller produktkvalitet,
 - de tekniska konstruktionsspecifikationer, inklusive standarder, som kommer att användas och, försäkran om att väsentliga krav i tillämpliga internationella instrument uppfylls,

- de tekniker, processer och systematiska förfaranden för konstruktionskontroll och konstruktionsverifikation som kommer att användas vid konstruktionen av produkter inom den berörda produktkategorin,
 - de motsvarande tekniker, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitetssäkring som därvid kommer att användas,
 - de undersökningar och provningar som skall utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta dessa skall utföras,
 - kvalitetsprotokoll, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.,
 - hur övervakning sker av att åsyftad konstruktions- och produktkvalitet uppnås och av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.
- 3.3 Det anmälda organet skall bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om kraven i punkt 3.2 är uppfyllda. Överensstämmelse med dessa krav skall förutsättas för kvalitetssystem som följer tillämplig harmoniserad standard.
- Bland bedömarna skall minst en ha erfarenhet av bedömning inom den berörda produktteknologin. I bedömningsförfarandet skall ingå besök i tillverkarens lokaler.
- Tillverkaren skall underrättas om beslutet. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.
- 3.4 Tillverkaren skall åta sig att fullgöra de skyldigheter det godkända kvalitetssystemet medför samt att vidmakthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- Tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom gemenskapen skall underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras av systemet.
- Det anmälda organet skall ta ställning till ändringsförslag samt avgöra om systemet med sådana ändringar fortfarande uppfyller kraven i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.
- Organet skall underrätta tillverkaren om sitt beslut. Underrättelsen skall innehålla slutsatserna från undersökningen samt ange skälen för beslutet.
4. Övervakning på ett anmält organs ansvar
- 4.1 Syftet med övervakningen är att försäkra sig om att tillverkaren på rätt sätt fullgör de skyldigheter det godkända kvalitetssystemet medför.
- 4.2 Tillverkaren skall för kontroll ge det anmälda organet tillträde till lokaler för konstruktion, tillverkning, kontroll, provning och lagring och skall vidare tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om
- dokumentationen av kvalitetssystemet,
 - kvalitetsprotokoll som förutsätts i kvalitetssystemets konstruktionsdel, såsom resultat från analyser, beräkningar, provningar etc.,
 - kvalitetsprotokoll som förutsätts i kvalitetssystemets tillverkningsdel, såsom granskningsrapporter och provningsdata, kalibreringsdata, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet skall regelbundet genomföra inspektioner för att kontrollera att tillverkaren vidmakthåller och tillämpar kvalitetssystemet samt tillstålla tillverkaren en inspektionsrapport.
- 4.4 Det anmälda organet kan dessutom besöka tillverkaren utan förvarning. I samband med sådana besök kan det anmälda organet, om så krävs, utföra eller låta utföra provningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar på riktigt sätt. Det anmälda organet skall tillstålla tillverkaren en besöksrapport och, om provning har utförts, en provningsrapport.
5. Tillverkaren skall under minst tio år efter det att tillverkningen av en produkt har upphört för de nationella myndigheterna kunna förete följande:
- Sådan dokumentation som avses i punkt 3.1 andra strecksatsen.

- Ändringar som avses i punkt 3.4 andra stycket.
 - Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkt 3.4 sista stycket samt i punkterna 4.3 och 4.4.
6. Varje anmält organ skall på begäran till flaggmedlemsstatens administration och till övriga anmälda organ lämna information av betydelse om utfärdade och återkallade godkännanden av kvalitetssystemen.
7. Konstruktionskontroll
- 7.1 Tillverkaren skall ansöka om konstruktionskontroll hos ett enda anmält organ.
- 7.2 Ansökan skall utformas så att produktens konstruktion, tillverkning och funktion blir begripliga och så att överensstämmelsen med kraven i internationella instrument kan bedömas.
- Den skall innefatta
- de tekniska konstruktionsspecifikationer, inklusive standarder, som använts,
 - nödvändigt underlag för att styrka att dessa är lämpliga och tillräckliga, särskilt om standarderna i artikel 5 inte tillämpats fullt ut. Detta underlag skall innefatta resultaten av provningar som utförts av ett relevant laboratorium hos tillverkaren eller för dennes räkning.
- 7.3 Det anmälda organet skall pröva ansökan, och om konstruktionen uppfyller villkoren i tillämpliga internationella instrument skall det utfärda ett intyg om EG-konstruktionskontroll till sökanden. Intyget skall innehålla slutsatserna av undersökningen, villkoren för dess giltighet, nödvändiga data för att identifiera den godkända konstruktionen samt, i tillämpliga fall, en beskrivning av produktens funktion.
- 7.4 Sökanden skall informera det anmälda organ som utfärdat intyget om EG-konstruktionskontroll om alla ändringar av den godkända konstruktionen. Ändringar av den godkända konstruktionen skall dessutom godkännas av det anmälda organ som utfärdat intyget om EG-konstruktionskontroll om sådana ändringar kan påverka överensstämmelsen med de väsentliga kraven i direktivet eller de föreskrivna villkoren för produktens användning. Detta tilläggs godkännande skall ges i form av ett tillägg till det ursprungliga intyget om EG-konstruktionskontroll.
- 7.5 De anmälda organen skall på begäran till flaggmedlemsstatens administration och övriga anmälda organ översända relevant information beträffande
- utfärdade intyg om EG-konstruktionskontroll och tillägg till dessa,
 - återkallade EG-konstruktionsgodkännanden och tillägg till dessa.
-

*Tillägg till bilaga B***Teknisk dokumentation som tillverkaren skall lämna till det anmälda organet**

Bestämmelserna i detta tillägg skall gälla för samtliga moduler i bilaga B.

Den tekniska dokumentation som anges i bilaga B skall omfatta alla relevanta data eller medel som tillverkaren använder för att säkerställa att utrustningen uppfyller alla tillämpliga väsentliga krav.

Den tekniska dokumentationen skall utformas så att produktens konstruktion, tillverkning och funktion blir begriplig samt att det blir möjligt att bedöma överensstämmelsen med kraven i tillämpliga internationella instrument.

I den mån det behövs för bedömningen skall dokumentationen innehålla

- en allmän beskrivning av typen,
- en beskrivning av konstruktionen, byggstandard, tillverkningsritningar och komponentscheman, delkonstruktioner, kretsar osv.,
- de beskrivningar och förklaringar som behövs för förståelsen av nämnda ritningar och scheman, inklusive handhavande av produkten,
- resultaten av utförda konstruktionsberäkningar, opartiska undersökningar som utförts osv.,
- opartiska provningsrapporter,
- manualer för installation, användning och underhåll.

I förekommande fall skall konstruktionshandlingarna innefatta följande delar:

- Intyg som hänför sig till utrustning som ingår i anordningen.
- Intyg och certifikat som hänför sig till metoder för tillverkning och/eller inspektion och/eller övervakning av anordningen.
- All annan dokumentation som kan hjälpa det anmälda organet att göra en bättre i bedömning.

*BILAGA C***Minimikriterier som skall beaktas av medlemsstaterna vid anmälan av organ**

1. De anmälda organen skall uppfylla kraven enligt den relevanta EN 45000 serien.
2. Det anmälda organet skall vara oberoende och inte styras av tillverkare eller av leverantörer.
3. Det anmälda organet måste vara etablerat inom gemenskapens territorium.
4. Om typgodkännanden utfärdas av ett anmält organ för en medlemsstats räkning, skall medlemsstaten se till att det anmälda organets kvalifikationer, tekniska erfarenhet och personal är sådan, att en hög säkerhetsnivå kan garanteras när typgodkännanden utfärdas enligt kraven i detta direktiv.
5. Det anmälda organet skall kunna tillhandahålla marin expertis.

Ett anmält organ har rätt att utföra bedömningar av överensstämmelse åt varje ekonomisk aktör som är etablerad inom eller utom gemenskapen.

Ett anmält organ får utföra bedömningar av överensstämmelse i alla medlemsstater och alla stater utanför EG och därvid använda antingen sina resurser i hemlandet eller personal vid filialer i utlandet.

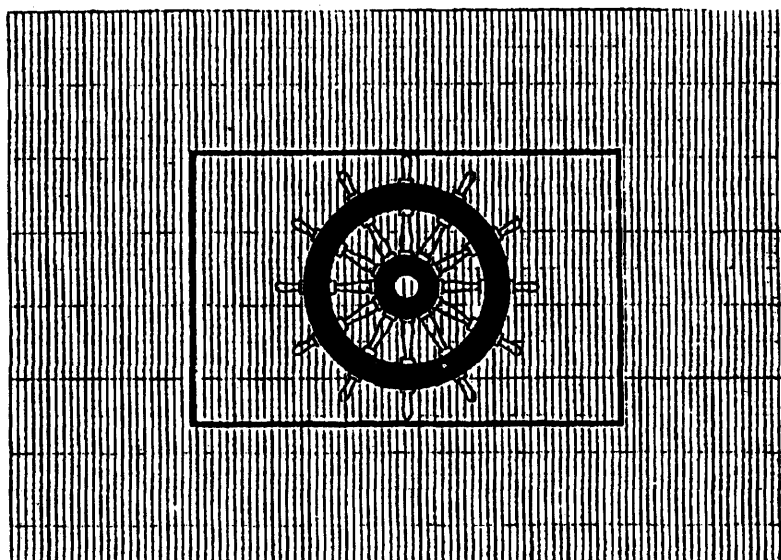
Om en filial till ett anmält organ utför en bedömning av överensstämmelse, skall alla handlingar som hänförs till detta förfarande utfärdas av det anmälda organet och i dettas namn och inte i filialens namn.

Om det anmälda organet har en filial i en annan medlemsstat, får dock denna filial utfärda handlingar som hänförs till bedömning av överensstämmelse om filialen har anmälts av den medlemsstaten.

BILAGA D

Märkning för överensstämmelse

Märkningen för överensstämmelse skall ha nedanstående utformning:

Om märkningen förminskas eller förstoras skall proportionerna enligt ovanstående rutskiss behållas.

De olika komponenterna i märkningen har väsentligen samma vertikala dimension som inte får understiga 5 mm.

Minimidimensionen får frångås för små produkter.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 22 juni 1995 förelade kommissionen rådet ett förslag till rådets direktiv om marin utrustning, baserat på artikel 84.2 i fördraget ⁽¹⁾.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande efter första behandlingen den 29 november 1995 ⁽²⁾. Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 31 januari 1996 ⁽³⁾.

Kommissionen ändrade sitt förslag mot bakgrund av dessa yttranden och översände det till rådet den 13 februari 1996 ⁽⁴⁾.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget den 18 juni 1996.

II. FÖRSLAGETS SYFTE

Syftet med förslaget är att förbättra säkerheten till sjöss genom att säkerställa att det ombord på gemenskapsfartyg genomförs en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i de IMO-konventioner som rör säkerheten hos marin utrustning och genom att säkerställa att de certifierande myndigheter som är behöriga att prova sådan utrustning håller hög kvalitet.

Med direktivet kommer också fri rörlighet för marin utrustning att säkerställas inom gemenskapen, eftersom medlemsstaterna inte kommer att tillåtas vägra utsläppande eller utplacering av utrustning som uppfyller direktivets krav på gemenskapsmarknaden eller ombord på gemenskapsfartyg. Detta kommer att minska formaliteterna och kostnaden för att släppa ut utrustningen på marknaden, eftersom dubbla godkännandeförfaranden inte längre kommer att behövas.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkt som fastställts av rådet motsvarar i stort kommissionens förslag.

Utkastet till direktivet fastställer standarder för all utrustning som, frivilligt eller för att uppfylla kraven i konventionerna LL66, COLREG, MARPOL och SOLAS (artikel 2 b), placeras ombord på fartyg för vilka säkerhetsintygen utfärdas av en medlemsstat inom Europeiska unionen eller på dess vägnar, utom när den handlar på begäran av ett tredje lands förvaltning (artikel 2 k).

Utrustning som placerats ombord efter det datum då den nationella lagstiftningen skall börja genomföras (dvs. den 1 januari 1999) måste uppfylla tillämpliga krav i de ovan nämnda konventionerna enligt förteckningen i den tredje och fjärde kolumnen i bilaga A.1 och de internationella provningsstandarder enligt vilka dessa krav genomförs, antagna av standardiseringsorganen och förtecknade i den femte kolumnen i samma bilaga (artikel 5.1). Utrustning som tillverkats före den 1 januari 1999 och som typgodkänts i enlighet med de förfaranden som fanns före detta datum får emellertid placeras ombord till och med den 31 december 2000 (artikel 5.3).

Anmälda organ som har utsetts av medlemsstaterna (artikel 9) skall fastställa om den marina utrustningen överensstämmer med de nämnda kraven och provningsstandarderna, i

⁽¹⁾ EGT nr C 218, 23.8.1995, s. 9.

⁽²⁾ EGT nr C 339, 18.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr C 97, 1.4.1996, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT nr C 101, 3.4.1996, s. 13.

enlighet med de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som anges i den sjätte kolumnen i bilaga A.1 (artikel 10). Om utrustningen är typgodkänd skall tillverkaren eller hans befullmäktigade ombud ha rätt att anbringa den märkning som beskrivs i bilaga D på utrustningen. Märkt utrustning får cirkulera fritt på gemenskapsmarknaden och får fritt placeras ombord på gemenskapsfartyg (artikel 6).

Utkastet till direktivet innehåller emellertid ytterligare några skyddsmekanismer:

- Ett nytt fartyg som överförs från ett tredje lands register till en medlemsstats register skall inspekteras av den mottagande medlemsstaten för att säkerställa att utrustningen överensstämmer med direktivet eller är likvärdig med den typgodkända utrustningen (artikel 8).
- Märkt utrustning kan utsättas för stickprovskontroller när den har släppts ut på marknaden, eller för funktionsprov under drift när den har installerats ombord (artikel 12).
- Om märkt utrustning visar sig vara farlig skall åtgärder vidtagas för att dra tillbaka utrustningen från marknaden, eller för att förhindra att den används (artikel 13).
- Radiokommunikationsutrustning skall uppfylla kraven både till lands och till sjöss (se bestämmelserna i avsnitt V nedan).

Utkastet innehåller också ett antal undantag från den allmänna regeln:

- I undantagsfall när det gäller tekniska innovationer får icke typgodkänd utrustning placeras ombord om den är minst lika effektiv som typgodkänd utrustning (artikel 14).
- Icke typgodkänd utrustning får placeras ombord för provning eller utvärdering om den inte används i stället för typgodkänd utrustning (artikel 15).
- När en utrustning måste bytas ut i en hamn utanför gemenskapen får icke typgodkänd utrustning placeras ombord om godkänd utrustning inte finns att tillgå och om intyg för utrustningen i vederbörlig ordning har utfärdats av en fördragsslutande part som är medlem av IMO (artikel 16).

I direktivet specificeras de betingelser under vilka medlemsstaterna måste godta utrustning placerad ombord på ett fartyg som förs över från ett gemenskapsregister till ett annat, även i samband med artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 613/91 av den 4 mars 1991 om överföring av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen ⁽¹⁾.

Noteras bör också att enligt artikel 3.3 i rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om allmänna regler och standarder för organisationer för fartygsinspektion och tillsyn och för sjöfartsmyndigheters relevanta verksamhet ⁽²⁾ berörs inte certifieringen av specifika delar av marin utrustning.

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

Rådet följde kommissionens ändrade förslag på alla punkter:

1. Ändringsförslag från parlamentet som behållits av rådet och kommissionen

- Ändringsförslag 3 beträffande definitionen av "nytt fartyg" i artikel 2.1 behölls eftersom den innebär en teknisk och rättslig förbättring.

⁽¹⁾ EGT L 68, 15.3.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20.

- Beträffande ändringsförslag 12 om definitionen av "provningsstandarder" i artikel 2 n lade rådet till CEN och Cenelec i förteckningen. Rådet kunde inte godta att inkludera några andra, otillräckligt angivna standardiseringsorgan, men genom att lägga till en ny fjärde strecksats i artikel 17 blev det möjligt att lägga till andra, namngivna organisationer inom ramen för kommittéförfarandet. Rådet behöll också kommissionens tanke om att internationella standarder måste ha satts i kraft innan de kan läggas till förteckningen i bilaga A.1.
- Ändringsförslagen 6, 7, 8 och 9 till artikel 9 om anmälda organ godtogs i sak, fast i en annan form: Ändringsförslag 6 återfinns i den nya artikel 9.2 som togs från artikel 6.2 andra strecksatsen i direktiv 94/57/EG; ändringsförslag 7 återspeglas i bilaga C, den nya punkt 2. Ändringsförslag 8 behölls inte eftersom principen om fristående inte fastslogs i artikel 9 utan i bilaga C.
- Ändringsförslag 9 till artikel 14.2 om särskiljande behölls i sak, men rådet valde den något annorlunda formulering som föreslagits av kommissionen i dess reviderade förslag.

2. Ändringsförslag från Europaparlamentet som inte behållits av vare sig rådet eller kommissionen

- Ändringsförslag 1 till första stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad, ansågs överflödigt, eftersom tilläggsmålen harmonisering, säkerhet för människoliv och förhindrande av föroreningar redan uttrycks i de sju första styckena i ingressen.
- Ändringsförslag 2 till artikel 2 k beträffande definitionen av "EU-fartyg" ansågs innebära en alltför stor begränsning av direktivets tillämpningsområde; å andra sidan ansåg rådet att kommissionens definition var alltför vid. Rådet utarbetade en ny text som täcker såväl alla fartyg som för en medlemsstats flagg (Europaparlamentets ståndpunkt) som de fartyg som för ett tredje lands flagg och för vilka en medlemsstat utfärdar intyg (kommissionens tillägg), utom när detta görs på begäran av en icke-medlemsstats förvaltning (rådets begränsning). Rådet föredrog också uttrycket "gemenskapsfartyg" framför "EU-fartyg", eftersom direktivet skall antas uteslutande inom ramen för Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och inte berör frågor under avsnitt V och VI i Fördraget om Europeiska unionen.
- Ändringsförslag 4 till artikel 5.3, som rör startdatum för den tvååriga period under vilken befintlig utrustning som inte har typgodkänts i enlighet med reglerna i direktiven kan fortsätta att placeras ombord (dvs. datum för direktivets ikraftträdande), behölls inte. Rådet behöll datumet den 1 januari 1999 eftersom det ansågs att den anståndsperiod under vilken tillverkare får sälja den utrustning de har i lager endast kan ta sin början när den nationella lagstiftning som innebär att de nya gemenskapsstandarderna för ny utrustning träder i kraft.
- Ändringsförslag 5 till artikel 6.1, som syftar till att harmonisera tillämpningen av befintliga nationella provningsstandarder behölls inte, eftersom de internationella provningsstandarderna i förteckningen i bilaga A utgör själva harmoniseringen och kommer att ersätta de nationella standarderna. Dessutom säkerställs övervakningen av provningen genom andra gemenskapsinstrument.
- Ändringsförslag 14 beträffande bilaga B modul B andra stycket, som ger möjlighet att lämna in ansökan om EG-typkontroll samtidigt hos två eller fler anmälda organ, behölls inte för att dubbelarbete och "forum shopping", dvs. möjligheten att välja organ för mest fördelaktig behandling, skulle kunna undvikas. Däremot ändrade rådet andra stycket andra strecksatsen i samma modul genom tillägg av ordet "samtidigt", så att på varandra följande ansökningar till olika anmälda organ tilläts.

- Ändringsförslag 10 till bilaga C punkt 1 om krav på anmälda organ behövs inte eftersom samma princip återfinns i punkt 4 i denna bilaga.

V. ANDRA ÄNDRINGAR FRÅN RÅDET AV FÖRSLAGET

Ingressen

Rådet arbetade om ingressen i sin helhet, kortade den drastiskt, för att motivera och förklara direktivet i stället för att återge innehållet i artiklarna. Rådet tog även bort upprepningar och placerade om stycken i ingressen som innehöll samma tankegångar. Rådet lade slutligen till vissa stycken i ingressen för att återspegla de nya bestämmelser som hade lagts till.

Allmänt: Flaggor som omfattas av direktivet

Efter att ha ändrat definitionen av "gemenskapsfartyg" i artikel 2 k (se ovan under IV.2 andra strecksatsen), gjorde rådet följande konsekvensändringar:

- I artikel 4: "Fartyg som seglar under deras flagg" ersätts med "gemenskapsfartyg för vilka den utfärdad säkerhetsintygen".
- I artikel 5.3: tillägg av förledet "gemenskaps".
- I artikel 13.1 slutet av första meningen: tillägg av orden "för vilka den utfärdad säkerhetsintyg".

Allmänt: Radiokommunikationer

Eftersom marina radiokommunikationer inte kan särskiljas från radiokommunikationer på land eller i luften lade rådet till en rad bestämmelser som anger att radiokommunikationsutrustning, som den definieras i den nya artikel 2 c, samtidigt kommer att omfattas av detta direktiv, andra direktiv om fri rörelse, särskilt direktiv 89/336/EEG om elektromagnetisk kompatibilitet (den nya sista meningen i artikel 3.3).

Och det nya internationella radioreglementet som antagits av "World Administrative Conference for the Mobile Service" (den nya artikel 6.2). Sådan utrustning får inte på ett otillbörligt sätt påverka kraven på radiofrekvensspektrum (de nya artiklarna 8.4, 14.1 andra stycket, 15.2 och 16.4).

Artikel 1 (Syfte)

Rådet lade till orden "på deras vägnar", eftersom gemenskapsrätten och den internationella rätten (SOLAS förordning I/13) gör det möjligt för medlemsstater att erkänna intyg som har utfärdats av andra medlemsstater.

Artikel 2 (Definitioner)

I början av b ("utrustning") ersattes termen "utrustning" med "föremål", eftersom bilagorna innehåller produkter som inte kan sägas vara utrustning, som till exempel bilaga A.1 33 och bilaga A.2 3, 4 och 19.

Ändring av h ("placerad ombord"). Rådets ändring föranleder ingen ändring i den svenska versionen (Ö. a.).

I j ("fartyg") föredrog rådet av konsekvensskäl att upprepa den definition av "fartyg" som fastställs i artikel 2a i direktiv 94/57/EG, som inte innehåller ordet "sjögående" som kommissionen hade föreslagit. Det var emellertid nödvändigt att ange att krigsfartyg inte

omfattas, eftersom detta direktiv hänvisar till COLREG 1972 som även gäller krigsfartyg.

Artikel 3 (Direktivets omfattning)

I 1 b andra strecksatsen lade rådet till orden "utom när internationella konventioner tillåter något annat", i synnerhet på grund av att det enligt SOLAS förordning III/1.4.3 är tillåtet att ersätta gamla livräddningsfarkoster med icke godkända livräddningsfarkoster, om inte sjösättningsanordningarna samtidigt ersätts.

I andra stycket ersattes ordet "antas" med "träder i kraft" av uppenbara rättsliga skäl.

I tredje stycket gjordes tillägget att direktivet i synnerhet kommer att utesluta tillämpningen av direktiv 89/686/EEG om personlig skyddsutrustning, eftersom marina standarder är strängare än vanliga standarder på det här området.

Artikel 5.1 och 5.3 (Datum för tillämpning av bilaga A.1)

Rådet strök de onödiga specifikationerna av innehållet i artikel 20.1.2.

Artikel 5.2 (Styrkande av överensstämmelse)

Rådet lade till den sista meningen för att lösa problemet med när IEC- och ETSI-standarder för radiokommunikationsutrustning sammanfaller.

Artikel 6.1 Godkännande av utrustning som överensstämmer med direktivet

Rådet lade till en hänvisning till märkningen, eftersom en utrustning som överensstämmer med direktivet i de flesta fall kommer att vara försedd med denna märkning.

Artikel 7 (Ansökningar om standardisering av utrustning som förtecknas i bilaga A.2)

Vid omarbetningen av denna artikel tog rådet hänsyn till den allmänna praxis enligt vilken provningsstandarder utvecklas av europeiska standardiseringsorganisationer, sedan läggs fram för de internationella standardiseringsorganisationerna för erkännande i hela världen och slutligen föreläggs IMO för antagande. Rådet tog också hänsyn till de normala förfarandena för ansökningar till IMO, till europeiska standardiseringsorganisationer och till internationella standardiseringsorganisationer. Rådet lade slutligen till reservklausulen i femte stycket.

Artikel 8 (Registrering av utländska fartyg)

Rådet lade till en tredje punkt där artikel 14.3 återges, med krav på ett intyg för utrustning som anses som likvärdig, så att svårigheter vid hamnstatskontroller kan undvikas.

Artikel 9 (Anmälda organ)

Rådet gjorde några små ändringar beträffande användningen av ordet "organ", så att det klart skall framgå att "en organisation" när den utsetts av medlemsstaten blir "ett organ", och efter underrättelse till kommissionen "ett anmält organ". En liknande ändring gjordes i rubriken till bilaga C.

Artikel 10 (Förfaranden för bedömning av överensstämmelse)

Rådet ändrade punkt tre för att förtydliga begreppen "små kvantiteter" och "unik utrustning". Ett nytt fjärde stycke gör det möjligt för berörda parter att följa upp godkänd utrustning och ansökningar om typgodkännande.

Artikel 11 (Märkningen)

I den första punkten ersatte rådet "tillverkas i enlighet med relevanta internationella instrument" med "uppfyller kraven i de tillämpliga internationella instrumenten", därför att dessa instrument rör provningen av utrustning och inte tillverkningen av den. I andra stycket ersattes "ombud" med "befullmäktigat ombud", vilket är en mer exakt benämning som redan förekommer i första stycket.

Artikel 12 (Kontroller av godkänd utrustning)

I den första punkten andra meningen tog rådet bort medlemsstaternas skyldighet att betala för de stickprovskontroller som redan angetts i modulerna för bedömningen av överensstämmelse.

Rådet lade till den sista meningen i den andra punkten i syftet att underlätta utförandet av kontrollerna.

Artikel 13 (Återkallande av farlig utrustning)

I det första stycket i den första punkten lade rådet till ordet "menligt".

Artikel 14 (Teknisk innovation)

Rådet lade till en ny punkt 6 där det anges att den mottagande flaggmedlemsstaten åter får prova icke typgodkänd ny utrustning som är placerad ombord på ett fartyg för vilket intyg utfärdats av en annan medlemsstat och som har överförts därifrån.

Artikel 15 (Provad utrustning)

Rådet lade till en ny punkt b i första punkten som innebar en tidsbegränsning av tillståndet att använda provad utrustning. I punkt c (tidigare b) ersatte rådet uttrycket "EG-typkontrollerad utrustning" med "utrustning som uppfyller kraven i detta direktiv". Rådet lade också till orden "i funktionsdugligt skick och klar för omedelbar användning" för att ett krav i SOLAS skulle kunna uppfyllas.

Artikel 16 (icke typgodkänd ersättningsutrustning)

I 1 b godtog inte rådet kommissionens förslag att icke erkända organisationer skulle kunna godkänna ersättningsutrustning och krävde i stället att en stat som är medlem av IMO, och som är part i de tillämpliga konventionerna, skall utfärda intyg. Orden "och i detta direktiv" lades till i slutet av stycket 3.

Artikel 17 i kommissionens förslag (kommitté)

Denna artikel flyttades till artikel 18 första punkten.

Artikel 17 (tidigare artikel 18 i kommissionens förslag) (användning av kommittéförfarandet)

I den andra strecksatsen kastades "A.1" och "A.2" om, eftersom en överföring från A.2 till A.1 är mer sannolik än det omvända.

Rådet lade till den tredje och den fjärde strecksatsen. Den tredje strecksatsen behövdes eftersom modulerna B + C och H för närvarande inte stämmer överens med SOLAS, som kräver godkännande av respektive förvaltning.

Artikel 18 (tidigare artiklarna 17 och 19) (kommittéförfarande)

Rådet föredrog förfarande III, variant a av beslut 87/373/EEG framför förfarande I, som kommissionen hade föreslagit.

Bilaga A.1 (Detaljerade provningsstandarder)

Rådet lade till en inledande mening.

Förteckningen över tillämpliga SOLAS-förordningar och internationella provningsstandarder uppdaterades på ett genomgripande sätt.

Alla kryss i kolumnerna B + C och H togs bort (se ovan beträffande artikel 17).

Post 5 i kommissionens förslag (räddningsvästljus) togs bort.

Post 23 i kommissionens förslag flyttades till A.2, post 2.

Post 44 (radiokompass 2182 kHz) togs bort.

Benämningarna i posterna 50 (ny 47), 51 (ny 48), 53 (ny 50), 54 (ny 51), 61 (ny 57), 62 (ny 58), 65 (ny 61) och 66 (ny 62) kompletterades.

Post 60 (VHF EPIRB) fördes över till bilaga A.2 post 20.

Bilaga B (Moduler för bedömning av överensstämmelse)

Modul B

Punkt 3 kompletterades med krav på teknisk dokumentation av utrustningens tillverkningsstandard och installation.

Orden "beskrivning av utrustningen" lades till i punkt 5 första stycket.

Ett nytt stycke lades till i slutet av punkt 5.

Orden "på begäran" och "flaggmedlemsstatens förvaltning och" lades till i punkt 7 med beaktande av den nya mening som lagts till i slutet av artikel 12.2.

Det andra stycket i punkt 9 togs bort, eftersom det inte stämmer överens med artiklarna 10.1 i och artikel 11.1, i vilka det krävs att tillverkarna har ett driftsställe eller ett i ombud inom gemenskapen.

Modul C

Det andra stycket i punkt 3 togs bort av samma skäl som anges för modul B punkt 9.

Modulerna D, E, F och H

Orden "på begäran" och "flaggmedlemsstatens förvaltning och" lades till i punkt 6 i modulerna D, E och H.

Orden "för flaggstatens förvaltning" lades till i punkterna 4.3 och 5.4 i modul F.

En ny punkt 7 lades till i modul H som innehåller de frivilliga tilläggsbestämmelserna i beslut 93/465/EEG ⁽¹⁾.

Tillägg

En inledande mening lades till så att det klart skall framgå att tillägget skall gälla för samtliga moduler.

Orden "tillverkningsstandard" lades till i den andra strecksatsen, och ordet "opartiska" lades till i fjärde och femte strecksatsen.

Bilaga C (Anmälda organ)

(Rådets tillägg i punkt 1 enligt det engelska originalet är inte tillämpligt i den svenska versionen [Ö. a.]). Punkterna 2 och 3 är nya.

⁽¹⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 23.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 38/96

antagen av rådet den 18 juni 1996

inför antagandet av rådets direktiv 96/.../EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet

(96/C 248/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 77/143/EEG av den 29 december 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet ⁽⁴⁾ har vid ett flertal tillfällen ändrats på väsentliga punkter. I samband med ytterligare ändringar av det direktivet bör det av tydlighetsskäl skrivas om till en epda text.
2. Som ett led i den gemensamma transportpolitiken bör vissa vägtransporter inom gemenskapen utföras under gynnsammast möjliga omständigheter vad gäller såväl säkerhet som konkurrens mellan transportföretag i de olika medlemsstaterna.
3. Vägtrafikens tillväxt och därav förorsakade ökning av faror och olägenheter ställer alla medlemsstater inför säkerhetsproblem av likartad natur och vikt.
4. De nuvarande normerna och metoderna för provning varierar från medlemsstat till medlemsstat,

⁽¹⁾ EGT nr C 193, 4.7.1996, s. 1 och 5 och ändrat förslag, överlämnat den 18 april 1996.

⁽²⁾ EGT nr C 39, 12.2.1996, s. 24.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 februari 1996 (EGT nr C 78, 18.3.1996, s. 27) rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 47, 18.2.1977, s. 47. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 94/23/EG (EGT nr L 147, 14.6.1994, s. 6).

och denna situation påverkar jämförbarheten mellan de provade fordon som går i trafik i medlemsstaterna när det gäller säkerhet och miljöegenskaper. Denna situation kan påverka villkoren för konkurrens mellan transportföretag i de olika medlemsstaterna.

5. Det är därför nödvändigt att så långt som möjligt harmonisera provningarnas periodicitet och bestämmelserna om vilka komponenter som måste provas.
6. Provingarna som skall utföras under fordonets brukstid bör vara förhållandevis enkla, snabba och billiga.
7. Därför bör gemenskapens minimikrav på normer och metoder för trafiksäkerhetsprovning av de komponenter som förtecknas i bilaga II fastställas i särdirektiv.
8. Som en övergångsåtgärd fortsätter nationella normer att gälla för vissa komponenter som inte omfattas av särdirektiv.
9. De normer och metoder som fastställs i särdirektiven måste snabbt anpassas till den tekniska utvecklingen och, för att underlätta genomförandet av de för detta ändamål nödvändiga åtgärderna, måste ett nära samarbete inrättas mellan medlemsstaterna och kommissionen i en kommitté för anpassning av trafiksäkerhetsprovningen till den tekniska utvecklingen.
10. När det gäller bromssystem är det ännu för tidigt att fastställa normer för lufttrycksinställning, aktiveringstid osv., med hänsyn till de skillnader som finns inom gemenskapen mellan den utrustning och de metoder som används vid provning.
11. Avsikten är att ytterligare ändra detta direktiv för att harmonisera och förbättra provningsmetoderna.

12. Så länge provningsförfaranden och -praxis inte är harmoniserade kan medlemsstaterna själva bedöma vilket provningsförfarande de önskar använda för att avgöra om ett fordon uppfyller bromskraven.
13. Varje medlemsstat bör inom ramen för sin respektive behörighet övervaka kvaliteten av och metoderna för trafiksäkerhetsprovning av fordon.
14. Kommissionen bör kontrollera det praktiska genomförandet av detta direktiv och regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om de resultat som uppnåtts.
15. Det är ett känt faktum för alla som har med trafiksäkerhetsprovning av fordon att göra att provningsmetoden, i synnerhet i vilken mån fordonet är lastat, påverkar provningspersonalens bedömning av bromssystemets tillförlitlighet.
16. Fastställande av referensnormer för bromskraften hos respektive fordonstyp under olika lastningstillstånd skulle underlätta bedömningen av denna tillförlitlighet. Detta direktiv tillåter sådan provning som alternativ till en provning av uppfyllandet av miniminormer för bromsprestanda hos respektive fordonskategori.
17. I fråga om bromssystem gäller detta direktiv i huvudsak fordon som har typgodkänts enligt direktiv 71/320/EEG⁽¹⁾, men vissa fordonstyper har likväl godkänts enligt nationella normer som kan skilja sig från detta direktiv.
18. Medlemsstaterna får utvidga tillämpningen av bromsprovningen till fordonskategorier eller komponenter som inte omfattas av detta direktiv.
19. Medlemsstaterna får införa strängare och oftare förekommande provningar av bromssystemen.
20. Syftet med detta direktiv är att genom regelbunden provning säkerställa att avgasutsläpp hålls på en måttlig nivå under hela den tid fordonet används och att starkt luftförorenande fordon tas ur bruk till dess att de återställts i godtagbart skick.
21. Genom felaktig inställning och otillräckligt underhåll av motorn skadas inte endast motorn utan även miljön, eftersom detta medför ökad luftförorening och bränsleförbrukning. Det är viktigt att miljövänliga transportformer utvecklas.
22. Då det gäller motorer med kompressionständning (dieselmotorer) anses mätning av avgasutsläppens täthet ge tillräckliga indikationer om fordonets skick med avseende på utsläpp.
23. Då det gäller motorer med styrd tändning (bensinmotorer) anses mätning av koloxidutsläppen från avgasröret under tomgång ge tillräckliga indikationer på fordonets skick med avseende på utsläpp.
24. Det kan antas att ett stort antal av de fordon som inte underhålls regelbundet kommer att underkännas vid avgaskontrollen.
25. När det gäller fordon med bensinmotor som enligt normerna får typgodkännas endast om de är utrustade med avancerade system för avgasrening, t.ex. trevägskatalysatorer med lambdasond, bör normerna vid den återkommande avgaskontrollen vara strängare än för fordon av konventionell typ.
26. Medlemsstaterna kan vid behov utesluta vissa fordonskategorier av historiskt intresse från direktivets tillämpningsområde. De kan också fastställa egna provningsnormer för dessa fordon. Denna möjlighet för medlemsstaterna får dock inte leda till att strängare normer tillämpas än de som fordonet ursprungligen var avsett att uppfylla.
27. Detta direktiv måste fortlöpande kunna anpassas till den fordonstekniska utvecklingen för att beakta framsteg som gjorts beträffande fordonskonstruktion, vilka kan komma att underlätta provningen av fordon i trafik, och utvecklingen av kontrollmetoder som bättre återspeglar de verkliga körförhållandena.
28. Enligt rådets direktiv 92/6/EEG⁽²⁾ skall hastighetsbegränsande anordningar monteras och användas i vissa kategorier av motorfordon.

(¹) Rådets direktiv 71/320/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT nr L 202, 6.9.1971, s. 37). Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/422/EEG (EGT nr L 233, 22.8.1991, s. 21).

(²) Rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 27).

29. Till dess att sådan teknik utvecklas som underlättar provningen av hastighetsbegränsande anordningar kan ett antal kontroller i mån av möjlighet likväl redan nu utföras på vissa delar av dessa anordningar i samband med provning av trafiksäkerhet.
30. För närvarande ankommer det på medlemsstaterna att avgöra vilka medel som är de lämpligaste för provning av om hastighetsbegränsande anordningar fungerar på avsett vis. Avsikten är att normerna och testförfarandena skall harmoniseras vid tillfälle.
31. Kommissionen bör utvärdera provningen av om de hastighetsbegränsande anordningarna fungerar på avsett vis när fordonen är i trafik och lämna en rapport till rådet. Slutsatserna av denna rapport kommer vid behov att användas som utgångspunkt för senare förslag om utformningen av bestämmelserna som gäller hastighetsbegränsande anordningar.
32. Tekniska krav som gäller taxibilar och ambulanser är jämförbara med dem som gäller för privatbilar. De komponenter som skall provas kan vara desamma, även om intervallen mellan proven är olika.
33. Med tanke på den verkan på den berörda branschen som detta direktiv förväntas ha och med beaktande av subsidiaritetsprincipen är gemenskapsåtgärderna enligt detta direktiv nödvändiga för att uppnå målet att harmonisera bestämmelserna om provning av trafiksäkerheten, för att förhindra en snedvridning av konkurrensen mellan transportföretag och för att säkerställa att fordon provas och underhålls på ett riktigt sätt. Dessa mål kan inte till fullo uppnås av de enskilda medlemsstaterna.
34. Detta direktiv bör inte på något sätt påverka medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för överföring till nationell lagstiftning och genomförande som anges i de upphävda direktiven.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. I varje medlemsstat skall i den staten registreras motorfordon med tillhörande släp- och påhängsvagnar

genomgå periodisk trafiksäkerhetsprovning i enlighet med denna direktiv, särskilt bilagorna I och II.

2. I bilagorna I och II anges de fordonskategorier som skall provas, trafiksäkerhetsprovningarnas periodicitet och vilka komponenter som skall provas.

Artikel 2

De trafiksäkerhetsprovningar som avses i detta direktiv skall utföras av staten eller av ett offentligt organ som utsetts av staten för detta uppdrag eller av organ eller institutioner, även privata, som utsetts av och som direkt övervakas av staten. Om de institutioner som handhar trafiksäkerhetsprovning samtidigt utsetts att reparera fordon, skall medlemsstaterna särskilt kontrollera att objektivitet och en hög kvalitet på provningen upprätthålls.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta sådana åtgärder som de anser nödvändiga för att det skall kunna styrkas att ett fordon har genomgått en trafiksäkerhetsprovning som minst uppfyllt kraven i detta direktiv.

Dessa åtgärder skall anmälas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

2. På samma grunder som om medlemsstaten själv hade utfärdat intyget, skall varje medlemsstat erkänna intyg som utfärdats i en annan medlemsstat och som styrker att ett motorfordon på den statens territorium, som är registrerat, tillsammans med tillhörande släp- eller påhängsvagn, har genomgått en trafiksäkerhetsprovning som minst uppfyllt kraven i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall tillämpa lämpliga förfaranden för att så långt det är möjligt garantera att bromsprestandan hos fordon som är registrerade på deras territorium uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

KAPITEL II

Undantag och avvikelser

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall ha rätt att från detta direktivs tillämpningsområde undanta fordon som tillhör försvarsmakten, ordningsmakten och brandförsvaret.

2. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna undanta vissa fordon från detta direktivs tillämpnings-

område vilka används under speciella förhållanden eller som aldrig eller praktiskt taget aldrig körs på allmän väg, inbegripet fordon av historiskt intresse som konstruerats före den 1 januari 1960, eller som är tillfälligt tagna ur trafik, eller underkasta dessa fordon särskilda föreskrifter.

3. Efter samråd med kommissionen får medlemsstaterna fastställa egna normer för provning av fordon som anses ha historiskt intresse.

Artikel 5

Trots vad som föreskrivs i bilagorna I och II får medlemsstaterna

- tidigarelägga datum för de första obligatoriska trafiksäkerhetsprovningarna och, om så är lämpligt, låta fordonet genomgå provning innan registrering skett,
- förkorta tiden mellan två på varandra följande obligatoriska provningar,
- göra provning av frivillig utrustning obligatorisk,
- öka antalet komponenter som skall provas,
- utsträcka kravet på periodisk provning till andra fordonskategorier,
- föreskriva om särskilda kompletterande provningar,
- kräva högre värden för minsta bromsverkan och föreskriva om provning med större last än vad som framgår av värdena i bilaga II, för fordon som är registrerade på deras territorium, förutsatt att sådana krav inte överstiger kraven i fordonets ursprungliga typgodkännande.

Artikel 6

1. Trots föreskrifterna i bilagorna I och II och fram till och med den 1 januari 1993 får medlemsstaterna

- senarelägga datum för de första obligatoriska trafiksäkerhetsprovningarna,
- förlänga tiden mellan två på varandra följande obligatoriska provningar,
- minska antalet komponenter som skall provas,
- ändra bestämmelserna om vilka fordonskategorier som skall provas,

förutsatt att alla lätta nyttofordon som avses i punkt 5 i bilaga I har ålagts att före denna tidpunkt genomgå trafiksäkerhetsprovning i enlighet med detta direktiv.

I medlemsstater där det för denna fordonskategori den 28 juli 1988 inte fanns något system för periodisk trafik-

säkerhetsprovning som motsvarar det som avses i detta direktiv skall punkt 1 dock tillämpas fram till och med den 1 januari 1995.

2. För de privatbilar som avses i punkt 6 i bilaga I skall punkt 1 tillämpas fram till och med den 1 januari 1994.

I de medlemsstater där det för denna fordonskategori den 31 december 1991 inte fanns något system för periodisk trafiksäkerhetsprovning som motsvarar det som avses i detta direktiv skall punkt 1 dock tillämpas fram till och med den 1 januari 1998.

KAPITEL III

Slutbestämmelser

Artikel 7

1. På förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet skall rådet anta de särdirektiv som är nödvändiga för att fastställa minimikraven på normer och metoder för provning av de i bilaga II förtecknade komponenterna.

2. Ändringar som är nödvändiga för att till den tekniska utvecklingen anpassa de normer och metoder som fastställs i särdirektiven skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för anpassning till den tekniska utvecklingen av direktivet om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet, nedan kallad kommittén, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning skall medlemsstaternas röster vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall själv anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

- b) Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har beslutat inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 9

1. Senast den 31 december 1998 skall kommissionen till rådet överlämna en rapport om genomförandet av trafik-säkerhetsprovningen av privatbilar, åtföljd av förslag till nödvändiga åtgärder, särskilt i fråga om provningarnas periodicitet och utformning.

2. Kommissionen skall senast tre år efter införandet av periodisk provning av hastighetsbegränsande anordningar undersöka om de fastställda proven, på grundval av de vunna erfarenheterna, är tillräckliga för att upptäcka felaktiga eller manipulerade hastighetsbegränsande anordningar och om gällande regler behöver ändras.

Artikel 10

De direktiv som förtecknas i del A i bilaga III skall upphöra att gälla den dag som anges i artikel 11, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter i fråga om tidsfristerna för överföring och genomförande som anges i del B i bilaga III.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall uppfattas som hänvisningar till detta direktiv och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [...] (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra det provningssystem som föreskrivs i detta direktiv.

De vidtagna åtgärderna skall vara verksamma, proportionella och avrådande.

Artikel 12

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i . . .

På rådets vägnar

Ordförande

(*) Ett år efter det att direktivet har trätt i kraft.

BILAGA I

FORDONSKATEGORIER SOM SKALL TRAFIKSÄKERHETSPROVAS OCH PROVNINGARNAS PERIODICITET

Fordonskategori	Provningsperiodicitet
1. Motorfordon för persontransport med mer än åtta sittplatser utöver förarplatsen.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
2. Motorfordon för godstransport och med en tillåten maximimassa över 3 500 kg.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
3. Släp- och påhängsvagnar med en tillåten maximimassa över 3 500 kg.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
4. Taxibilar, ambulanser.	Ett år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en gång om året.
5. Motorfordon med minst fyra hjul som normalt används vid godstransport på väg och med en tillåten maximimassa på högst 3 500 kg, utom jordbrukstraktorer och jordbruksmaskiner.	Fyra år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en vartannat år.
6. Motorfordon med minst fyra hjul för persontransport på väg med högst åtta sittplatser, utöver förarplatsen.	Fyra år efter tidpunkten för första användning av fordonet och därefter en vartannat år.

BILAGA II

KOMPONENTER SOM OBLIGATORISKT SKALL KONTROLLERAS

Provningsen skall omfatta åtminstone de komponenter som räknas upp nedan, förutsatt att dessa hör till den obligatoriska utrustningen i de fordon som provas i den berörda medlemsstaten.

De provningar som behandlas i denna bilaga får utföras utan att fordonsdelar monteras isär.

Om ett fordon befinns ha brister i fråga om nedanstående komponenter skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna fastställa ett förfarande för att bestämma på vilka villkor fordonet får användas innan det har godkänts vid förnyad provning.

Medlemsstaterna ska emellertid ansvara för att fordon som ej uppfyller minimivillkoren angående bromssystem och emissioner ej nyttjas för vägtrafik.

FORDON I KATEGORIerna 1, 2, 3, 4, 5 OCH 6

1. Bromsutrustning

Följande komponenter skall kontrolleras vid provning av fordonens bromsutrustning. De provningsresultat som erhålls vid kontroll av bromsutrustningen skall så långt möjligt motsvara de tekniska normerna i direktiv 71/320/EEG⁽¹⁾.

<i>Komponenter som skall kontrolleras</i>	<i>Orsak till underkännande</i>
1.1 Mekaniskt tillstånd och funktion	
1.1.1 Fotbromsens pedalaxel	<ul style="list-style-type: none"> — svårmanövrerad — slitet lager — stort slitage/glapp
1.1.2 Pedalens tillstånd och manöverorganets slaglängd	<ul style="list-style-type: none"> — för stor eller för liten tillgänglig slaglängd — manöverorganet utväxlar inte korrekt — halkskyddsbeläggning på bromspedalen saknas, har lossnat eller slitits ned
1.1.3 Vakuumpump eller kompressor och behållare	<ul style="list-style-type: none"> — för lång aktiveringstid för arbetstryck/vakuum för effektiv bromsning — otillräckligt lufttryck/vakuum för att aktivera bromsen minst två gånger efter det att larmsystemet utlösts (eller manometerutslaget signalerar fara) — läckage som orsakar märkbar trycksänkning eller förnimbart läckage
1.1.4 Kontrollampa för otillräckligt tryck eller manometer	<ul style="list-style-type: none"> — kontrollampa/manometer felaktig eller skadad

(¹) Rådets direktiv 71/320/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT nr L 202, 6.9.1971, s. 37). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 91/422/EEG (EGT nr L 233, 22.8.1991, s. 21).

<i>Komponenter som skall kontrolleras</i>	<i>Orsak till underkännande</i>
1.1.5 Handmanövrerad bromsventil	<ul style="list-style-type: none"> — manöverorganet spräckt, skadat eller starkt förslitet — bromsventilen defekt — ej tillförlitlig manövrering av ventilspindel eller av ventil — lösa kopplingar eller läcka i systemet — otillfredsställande funktion
1.1.6 Parkeringsbroms, manöverarm, låsmekanism	<ul style="list-style-type: none"> — låsmekanism otillräcklig — för stort slitage på manöverarmens axel eller låsmekanismen — för stor slaglängd (felaktig inställning)
1.1.7 Bromsventiler (bottenventiler, utloppsventiler, reglerventiler osv.)	<ul style="list-style-type: none"> — skadade, otillräcklig täthet (luftläckage) — kompressorns oljeförbrukning för stor — felaktig eller otillräcklig montering — förlust av bromsvätska
1.1.8 Kopplingar till släpvagnens bromsanordning	<ul style="list-style-type: none"> — avstängningskran eller självstängande ventil defekt — bristfällig fastsättning eller montering — otillräcklig täthet
1.1.9 Energiackumulator, tryckluftsbhållare	<ul style="list-style-type: none"> — skadad, korroderad, otät — avtappningsanordning fungerar inte — montering ej fungerade eller felaktig
1.1.10 Servostyrenheter, huvudcylinder (hydraulsystem)	<ul style="list-style-type: none"> — servostyrenhet defekt eller ineffektiv — huvudcylinder defekt eller otät — huvudcylinder otillräckligt fastsatt — för liten mängd bromsvätska — lock på huvudcylindern saknas — kontrollampan för bromsvätska lyser eller är defekt — bristfällig funktion hos varningsanordningen för bromsvätskenivån
1.1.11 Bromsrör	<ul style="list-style-type: none"> — risk för funktionsfel eller brott — otätheter i rör eller kopplingar — skadade eller starkt korroderade — felmonterade
1.1.12. Bromsslangar	<ul style="list-style-type: none"> — risk för funktionsfel eller brott — skadade, skavda, för korta, snodda — otätheter i slangar eller kopplingar — utvidgas extremt under tryck — porösa
1.1.13 Bromsbelägg (bromsbackar)	<ul style="list-style-type: none"> — stort slitage — nedmutsade av olja, fett osv.

<i>Komponenter som skall kontrolleras</i>	<i>Orsak till underkännande</i>
1.1.14 Bromstrummor, bromsskivor	<ul style="list-style-type: none"> — stort slitage, repor, sprickor, brott och andra fel som kan utgöra en säkerhetsrisk — nedsmutsade av olja, fett osv. — bromsskölden ej tillräckligt fastmonterad
1.1.15 Bromskablar, stänger, spakar, kopplingar	<ul style="list-style-type: none"> — kablar skadade eller bockade — stort slitage eller framskriden korrosion — kablar eller stänger för löst monterade — bristfällig kabelmontering — begränsning i bromssystemets rörlighet — onormala rörelser hos spakar/stänger/kopplingar till följd av felaktig inställning eller onormalt slitage
1.1.16 Bromscylindrar (även fjäderbromsar och hydraulcylindrar)	<ul style="list-style-type: none"> — spruckna eller skadade — otäta — bristfälligt monterade — starkt korroderade — för stor slaglängd för cylindern — dammskydd saknas eller är mycket skadat
1.1.17 Lastavkännande, automatisk bromskraftregulator	<ul style="list-style-type: none"> — defekt förbindelse — felaktig inställning — låst, fungerar inte — saknas
1.1.18 Automatiska bromsjusterare	<ul style="list-style-type: none"> — låsta eller rör sig onormalt efter alltför stort slitage eller felaktig inställning — funktionen defekt
1.1.19 Retarder (om sådan monterats)	<ul style="list-style-type: none"> — bristfällig montering eller anslutning — funktionen defekt
1.2. Färdbromsens prestanda och verkan	
1.2.1 Prestanda (ökas successivt till maximal verkan)	<ul style="list-style-type: none"> — obefintlig eller otillräcklig bromsverkan på ett eller flera hjul — bromsverkan på det minst bromsade hjulet på axeln är mindre än 70 % av den maximala verkan på det andra hjulet; vid bromsprov på väg avviker fordonet för mycket från körriktningen under inbromsning — ingen gradvis bromsverkan (läsning) — onormal fördröjning före bromsverkan på något hjul — alltför stora variationer i bromsverkan på grund av deformerade skivor eller orunda trummor

<i>Komponenter som skall kontrolleras</i>	<i>Orsak till underkännande</i>
1.2.2 Verkan	<ul style="list-style-type: none"> — bromskoefficienten i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om påhängsvagnar, till summan av det tillåtna axeltrycket när detta är tillämpligt, är lägre än minsta bromsverkan kategori 1: 50 % ⁽¹⁾ kategori 2: 43 % ⁽²⁾ kategori 3: 40 % ⁽³⁾ kategori 4: 50 % kategori 5: 45 % ⁽⁴⁾ kategori 6: 50 % eller en bromskoefficient som är lägre än de av fabrikanter eventuellt fastställda referensvärdena för fordonsaxeln ⁽⁵⁾
1.3. Reservbromsens prestanda och verkan (vid separata system)	
1.3.1 Prestanda	<ul style="list-style-type: none"> — bromsen fungerar inte på ena sidan — bromsverkan på det minst bromsade hjulet på axeln är mindre än 70 % av den maximala verkan på det andra hjulet — ingen gradvis bromsverkan (låsning) — släpvagnens automatiska bromssystem fungerar inte
1.3.2 Verkan	<ul style="list-style-type: none"> — för alla fordonskategorier en bromskoefficient som är lägre än 50 % ⁽⁶⁾ av den bromsverkan som fastställs i 1.2.2 i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om påhängsvagnar, till summan av de tillåtna axeltrycken
1.4. Parkeringsbromsens prestanda och verkan	
1.4.1 Prestanda	<ul style="list-style-type: none"> — bromsen fungerar inte på ena sidan
1.4.2 Verkan	<ul style="list-style-type: none"> — för alla fordonskategorier en bromskoefficient som är lägre än 16 % i förhållande till den högsta tillåtna massan eller, när det rör sig om motorfordon, som är lägre än 12 % i förhållande till fordonets högsta tillåtna kombinerade massa, om detta värde är högre
1.5. Retardens eller motorbromsens prestanda	<ul style="list-style-type: none"> — ingen gradvis bromsverkan (retarder) — funktionen defekt
1.6. Antilåsninganordning	<ul style="list-style-type: none"> — varningssystemet för antilåsninganordningen defekt — anordningen defekt

⁽¹⁾ 48 % för fordon i kategori 1 som inte är utrustade med ABS eller som är tyggodkända före den 1 oktober 1991 (datum för förbud mot ibruktagande utan europeiskt tyggodkännande) (direktiv 71/320/EEG, såsom ändrat genom kommissionens direktiv 88/194/EEG, EGT nr L 92, 9.4.1988, s. 47).

⁽²⁾ 45 % för fordon som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, såsom ändrat genom kommissionens direktiv 85/647/EEG (EGT nr L 380, 31.12.1985, s. 1), i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.

⁽³⁾ 43 % för släpvagnar och påhängsvagnar som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, såsom ändrat genom kommissionens direktiv 85/647/EEG, i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.

⁽⁴⁾ 50 % för fordon i kategori 5 som är registrerade efter 1988 eller från och med datum för tillämpning av direktiv 71/320/EEG, såsom ändrat genom kommissionens direktiv 85/647/EEG, i medlemsstaternas nationella lagstiftning, om detta datum infaller senare.

⁽⁵⁾ Referensvärdet för fordonsaxeln är den bromsverkan (uttryckt i newton) som är nödvändig för att uppnå denna bromskoefficient vid den vikt som fordonet har vid provningstillfället.

⁽⁶⁾ För fordon i kategorierna 2 och 5 är minimiprestandan för reservbroms (som inte berörs av direktiv 71/320/EEG, såsom ändrat genom kommissionens direktiv 85/647/EEG) fastställd till 2,2 m/s².

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6
2. Styrning och ratt	2. Styrning
2.1 Mekaniskt skick 2.2 Ratt 2.3 Glapp i styrningen	2.1 Mekaniskt skick 2.2 Glapp i styrningen 2.3 Styrsystemets infästning 2.4 Hjullager
3. Sikt	3. Sikt
3.1 Synfält 3.2 Fönsterglasets skick 3.3 Backspeglar 3.4 Vindrutetorkare 3.5 Vindrutespolare	3.1 Synfält 3.2 Fönsterglasets skick 3.3 Backspeglar 3.4 Vindrutetorkare 3.5 Vindrutespolare
4. Lampor, reflektorer och elutrustning	4. belysning
4.1 Strålkastare för hel- och halvljus 4.1.1 Skick och funktion 4.1.2 Inställning 4.1.3 Strömbrytare 4.1.4 Optisk verkningsgrad	4.1 Strålkastare för hel- och halvljus 4.1.1 Skick och funktion 4.1.2 Inställning 4.1.3 Strömbrytare
4.2 Sido- och parkeringsljus 4.2.1 Skick och funktion 4.2.2 Färg och optisk verkningsgrad	4.2 Skick och funktion, linsernas skick, färg och optisk verkningsgrad med avseende på: 4.2.1 Sido- och bakljus 4.2.2 Stoppljus 4.2.3 Körriktningsvisare 4.2.4 Backljus 4.2.5 Dimljus 4.2.6 Belysning av bakre registreringskylt 4.2.7 Reflexanordningar 4.2.8 Varningsljus
4.3 Stoppljus 4.3.1 Skick och funktion 4.3.2 Färg och optisk verkningsgrad	
4.4 Körriktningsvisare 4.4.1 Skick och funktion 4.4.2 Färg och optisk verkningsgrad 4.4.3 Strömbrytare 4.4.4 Blinkfrekvens	
4.5 Dimljus fram och bak 4.5.1 Position 4.5.2 Skick och funktion 4.5.3 Färg och optisk verkningsgrad	

FORDON I KATEGORIERN 1, 2 OCH 3		FORDON I KATEGORIERN 4, 5 OCH 6	
4.6	Backljus		
4.6.1	Skick och funktion		
4.6.2	Färg och optisk verkningsgrad		
4.7	Beslysning av bakre registreringskylt		
4.8	Reflexanordningar — skick och färg		
4.9	Kontrollampor		
4.10	Elförbindelserna mellan dragfordon och släp- eller påhängsvagn		
4.11	Elkabelsystemet		
5.	Axlar, hjul, däck, fjädring	5.	Axlar, hjul, däck, fjädring
5.1	Axlar	5.1	Axlar
5.2	Hjul och däck	5.2	Hjul och däck
5.3	Fjädring	5.3	Fjädring
6.	Chassi och chassiinfästningar	6.	Chassi och chassiinfästningar
6.1	Chassi eller ram och infästningar	6.1	Chassi eller ram och infästningar
6.1.1	Allmänt skick	6.1.1	Allmänt skick
6.1.2	Avgasrör och ljuddämpare	6.1.2	Avgasrör och ljuddämpare
6.1.3	Bränsletank och -ledningar	6.1.3	Bränsletank och -ledningar
6.1.4	Geometriska egenskaper och skick med avseende på tunga lastbilars bakre påkörningsskydd	6.1.4	Reservhjulshållare
6.1.5	Reservhjulshållare	6.1.5	Kopplingsmekanismens tillförlitlighet (om sådan mekanism finns)
6.1.6	Kopplingsmekanism på dragfordon, släp- och påhängsvagnar		
6.2	Hytt och karosseri	6.2	Karosseri
6.2.1	Allmänt skick	6.2.1	Bärande konstruktion
6.2.2	Montering	6.2.2	Dörrar och lås
6.2.3	Dörrar och lås		
6.2.4	Golv		
6.2.5	Förarsäte		
6.2.6	Fotsteg		
7.	Övrig utrustning	7.	Övrig utrustning
7.1	Bilbälten	7.1	Förarsätets montering

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3		FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6	
7.2	Brandsläckare	7.2	Montering av batteri
7.3	Lås och stölskydd	7.3	Ljudsignalanordning
7.4	Varningstriangel	7.4	Varningstriangel
7.5	Första hjälpen-låda	7.5	Bilbälten
		7.5.1	Fästpunkternas tillförlitlighet
		7.5.2	Bilbältenas skick
		7.5.3	Funktion
7.6	Hjulkil(ar)		
7.7	Ljudsignalanordning		
7.8	Hastighetsmätare		
7.9	Färdskrivare (plombering skall finnas och vara obruten) — Giltigheten av färdskrivarplattan skall kontrolleras om färdskrivare krävs enligt förordning (EEG) nr 3821/85 ⁽¹⁾ — i tveksamma fall skall kontrolleras om däckens nominella omkrets eller dimension svarar mot de data som angivits på färdskrivaren. — Om så kan ske, skall kontrolleras att färdskrivarens plombering och, i förekommande fall, andra medel för att skydda färdskrivaren mot olovlig manipulation är intakta.		
7.10	Hastighetsbegränsande anordningar — Om möjligt, kontrollera att anordningen är monterad i enlighet med direktiv 92/6/EEG ⁽²⁾ . — Giltigheten av anordningens monteringsplatta. — Om så kan ske, skall kontrolleras att anordningens plombering och, i förekommande fall, andra medel för att skydda mot olovlig manipulation är intakta.		
8.	Störningar	8.	Störningar
8.1	Buller	8.1	Buller

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter (EGT nr L 370, 21.12.1985, s. 8). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2479/95 (EGT nr L 256, 26.10.1995, s. 8).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 27).

FORDON I KATEGORIERN 1, 2, 3, 4, 5 OCH 6

8.2 Avgasutsläpp

8.2.1 Fordon med motorer med styrd tändning (bensinmotorer)

a) Om avgasutsläppen inte kontrolleras genom ett avancerat system för avgasrening, t.ex. trevägskatalysator med lambdasond:

1. Okulärbesiktning av avgassystemet för att kontrollera att det inte finns några läckor.
2. I tillämpliga fall okulärbesiktning av avgaskontrollsystemet för att kontrollera att den nödvändiga utrustningen har monterats.

Efter rimlig uppvärmningstid (med beaktande av tillverkarens rekommendationer) mäts halten koloxid (CO) i avgaserna (under tomgång).

Högsta tillåtna CO-halt i avgaserna är den som anges av fordonstillverkaren. Om ett sådant värde inte finns att tillgå, eller om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna beslutar att inte använda det som referensvärde, får CO-halten inte överstiga följande värden:

— För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången mellan det datum från och med vilket medlemsstaterna har krävt att fordon skall uppfylla kraven i direktiv 70/220/EEG⁽¹⁾ och den 1 oktober 1986:

CO — 4,5 volymprocent.

— För fordon som registrerats eller tagits i bruk för första gången efter den oktober 1986:

CO — 3,5 volymprocent.

b) Om avgasutsläppen kontrolleras genom ett avancerat system för avgasrening, som t.ex. trevägskatalysator med lambdasond:

1. Okulärbesiktning av avgassystemet för att kontrollera att det inte finns några läckor och att alla delar är kompletta.
2. Okulärbesiktning av avgaskontrollsystemet för att kontrollera att den nödvändiga utrustningen har monterats.
3. Bestämning av effektiviteten hos fordonets system för avgasrening genom mätning av avgasernas lambdavärde och CO-halt enligt punkt 4 eller med de förfaranden som föreslås av tillverkaren och som godkänts i samband med typgodkännandet. Vid varje prov värms motorn först upp enligt tillverkarens rekommendationer.

4. Utsläpp från avgasröret — gränsvärden:

— Mätning vid tomgångskörning:

Högsta tillåtna CO-halt är den som anges av tillverkaren. Om ett sådant värde inte finns att tillgå får CO-halten inte överstiga 0,5 volymprocent.

— Mätning vid högt tomgångsvarvtal, motorhastighet (tomgång) minst 2 000 ^{min-1}:

CO-halt: högst 0,3 volymprocent

Lambda: $1 \pm 0,03$ eller enligt tillverkarens specifikationer.

8.2.2 Motorfordon med motorer med kompressionständning (dieselmotorer)

Mätning av avgasernas opacitet vid fri acceleration (från tomgång till maximivarvtal). Koncentrationsnivån får inte överstiga den nivå som enligt direktiv 72/306/EEG⁽²⁾ har angivits på plattan. Om ett sådant värde inte finns att tillgå, eller om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna beslutar att inte använda det som referensvärde, är gränsvärdena för absorptionskoefficienten följande:

— insugningsdieselmotorer: 2,5 m⁻¹,

— turboladdade dieselmotorer: 3,0 m⁻¹

eller motsvarande värden om utrustningen är av annan typ än den som används vid EG-typgodkännande.

Fordon som registrerades eller togs i bruk för första gången före den 1 januari 1980 är befriade från dessa krav.

8.2.3 Provningsutrustning

Kontrollen av fordonens avgasutsläpp skall ske med utrustning som gör det möjligt att med noggrannhet bestämma om de gränsvärden som föreskrivs, eller som har angivits av tillverkaren, iaktas.

8.2.4 Om en fordonstyp vid EG-typgodkännandet befinner sig inte motsvara de gränsvärden som fastställs i detta direktiv får medlemsstaterna fastställa högre gränsvärden för denna fordonstyp med stöd av bevisning från tillverkaren. De skall genast meddela detta till kommissionen som i sin tur skall underrätta övriga medlemsstater.

(¹) Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon (EGT nr L 76, 9. 3. 1970, s. 1) samt rättelse (EGT nr L 81, 11. 4. 1970, s. 15). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG (EGT nr L 100, 19. 4. 1994, s. 42).

(²) Rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT nr L 190, 20. 8. 1972, s. 1). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 89/491/EEG (EGT nr L 238, 15. 8. 1989, s. 43).

FORDON I KATEGORIerna 1, 2 OCH 3	FORDON I KATEGORIerna 4, 5 OCH 6
8.3 Avskärmning av radiostörningar	
9 Kompletterande provningsmoment för fordon för kollektiv persontransport	
9.1 Nödutgång(ar) (inklusive hammare för att krossa fönsterrutor), skyltar som markerar nödutgång(ar)	
9.2 Värme	
9.3 Ventilation	
9.4 Sittplatsernas placering	
9.5 Inre belysning	
10 Identifiering av fordonet	10 Identifiering av fordonet
10.1 Registreringsskylt	10.1 Registreringsskylt
10.2 Chassinummer	10.2 Chassinummer

BILAGA III

DEL A

Upphävda direktiv

(som avses i artikel 10)

Rådets direktiv 77/143/EEG av den 29 december 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet och följande ändringar av detta:

- Rådets direktiv 88/449/EEG
- Rådets direktiv 91/225/EEG
- Rådets direktiv 91/328/EEG
- Rådets direktiv 92/54/EEG
- Rådets direktiv 92/55/EEG och
- Kommissionens direktiv 94/23/EG.

DEL B

Direktiv	Tidsfrister	
	för genomförande	för tillämpning
77/143/EEG (EGT nr L 47, 18.2.1977, s. 47)	31 december 1977	31 december 1977
88/449/EEG (EGT nr L 222, 12.8.1988, s. 10)	28 juli 1990	28 juli 1990
91/225/EEG (EGT nr L 103, 23.4.1991, s. 3)	1 januari 1992	1 januari 1992
91/328/EEG (EGT nr L 178, 6.7.1991, s. 29)	1 juli 1993	1 juli 1993
92/54/EEG (EGT nr L 225, 10.8.1992, s. 63)	22 juni 1993	22 juni 1993
92/55/EEG (EGT nr L 225, 10.8.1992, s. 68)	22 juni 1993	
för de fordon som avses i avsnitt 8.2.1 a i bilaga II:		1 januari 1994
för de fordon som avses i avsnitt 8.2.2 i bilaga II:		1 januari 1996
för de fordon som avses i avsnitt 8.2.1 b i bilaga II:		1 januari 1997
94/23/EG (EGT nr L 147, 14.6.1994, s. 6)	1 januari 1997	1 januari 1997

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL NR 1

(Artikeldelen)

Detta direktiv	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EEG
Artikel 1.1	Artikel 1						
Artikel 1.2	Artikel 2.1						
Artikel 2	Artikel 4						
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 5.1						
Artikel 3.1 andra stycket	Artikel 5.2						
Artikel 3.2	Artikel 5.3						
Artikel 3.3							Artikel 2
Artikel 4.1	Artikel 2.2						
Artikel 4.2	Artikel 2.3						
Artikel 4.3							Artikel 4
Artikel 5 (1—6 strecksatsen)	Artikel 3						
Artikel 5 (7 strecksatsen)							
Artikel 6.1	Artikel 7.1	Artikel 1.1					
Artikel 6.2				Artikel 1.1			
Artikel 7.1 och 7.2			Artikel 1				

Detta direktiv	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EEG
Artikel 8.1—8.4			Artikel 1	Artikel 3			
Artikel 9.1							
Artikel 9.2							
Artikel 10							
Artikel 11.1	Artikel 6	Artikel 2.1	Artikel 2.1	Artikel 2.1	Artikel 2.1	Artikel 2.1—2.3	Artikel 5.1
Artikel 11.2		Artikel 2.2	Artikel 2.2	Artikel 2.2	Artikel 2.2		Artikel 5.2
Artikel 11.3						Artikel 2.4	
Artikel 12							
Artikel 13							

JÄMFÖRELSETABELL NR 2

(Fordonskategorier som skall trafiksäkerhetsprovas)

Detta direktiv	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EEG
Bilaga I	Bilaga I						
Kategori 1	Kategori 1						
Kategori 2	Kategori 2						
Kategori 3	Kategori 3						
Kategori 4	Kategori 4						
Kategori 5	Artikel 1.2						
Kategori 6				Artikel 1.2			

JÄMFÖRELSETABELL NR. 3

(Kontrollpunkter)

Detta direktiv	77/143/EEG	88/449/EEG	91/225/EEG	91/328/EEG	92/54/EEG	92/55/EEG	94/23/EG
Bilaga II (*)	Bilaga II						
Inled. anm. 1	Inled. anm. 1						
Inled. anm. 2					Artikel 1.1		
Inled. anm. 3					Artikel 1.1		
Punkt 1					Artikel 1.1		
Punkt 1.2							
Punkt 1.2.1							Artikel 1
Punkt 1.2.2							
Punkt 1.3					Artikel 1.1		
Punkt 1.3.1							Artikel 1
Punkt 1.3.2							
Punkt 1.4					Artikel 1.1		
Punkt 1.4.1							Artikel 1
Punkt 1.4.2							
Punkt 1.5					Artikel 1.1		
Punkt 1.6							
Punkt 2		Artikel 1.3					
Punkt 7.8							
Punkt 7.9 (titeln) (1—3 strecksatsen)	Artikel 1.3						
Punkt 7.10 (1—3 strecksatsen)							
Punkt 8		Artikel 1.3					
Punkt 8.1							
Punkt 8.2						Artikel 1.1	
Punkt 8.2.4							
Punkt 8.3		Artikel 1.3					
Punkt 10.2							

(*) Kategori 4 (taxibilar och ambulanser) har överförts från vänster kolumn till höger (med kategori 5 och 6) i bilaga II.

UTKAST TILL RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 8 september 1995 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag till direktiv, som grundade sig på artikel 75 i EG-fördraget, om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet ⁽¹⁾.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 29 februari 1996 ⁽²⁾ och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 22 november 1995 ⁽³⁾.

Mot bakgrund av dessa yttranden överlämnade kommissionen ett ändrat förslag ⁽⁴⁾ till rådet den 18 april 1996.

Den 18 juni 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 189c i EG-fördraget.

II. SYFTET MED FÖRSLAGET

Kommissionens ändrade förslag avser att utvidga tillämpningsområdet för direktiv 77/143/EEG ⁽⁵⁾ för att garantera att användningen av fordon på gemenskapens område sker under så bra förutsättningar som möjligt, såväl när det gäller säkerheten som konkurrensvillkoren för transportföretag från olika medlemsstater. Avsikten är också att skriva om direktiv 77/143/EEG och de direktiv som ändrat detta till en enda text.

Kommissionens förslag innehåller följande ändringar:

- i) Kommissionen föreslår att hastighetsbegränsande anordningar skall omfattas av trafiksäkerhetsprovningen i gemenskapen för att undvika den snedvridning av konkurrensen mellan transportföretag vilken skulle följa av att medlemsstaternas trafiksäkerhetsprovningar är olika. Om det inte finns några gemensamma normer kommer inte hastighetsbegränsande anordningar att provas eller så provas de på grundval av nationella normer som skiljer sig åt mellan medlemsstaterna.
Närmare bestämt föreslås det att hastighetsbegränsande anordningar tas upp på förteckningen över de komponenter i bilaga II vilka är underkastade obligatorisk provning, genom att en ny punkt 7.10 införs.
- ii) Eftersom hastighetsbegränsande anordningar normalt är kopplade till den färdskrivare som är installerad på de fordon som för närvarande används av yrkeschaufförer, föreslås en ändring av punkt 7.9 i bilaga II som nu har följande lydelse: "7.9 Färdskrivare (plombering skall finnas och vara obruten)". Syftet med denna ändring är att, förutom att kontrollera om ett fordon har färdskrivare, också kontrollera giltigheten av färdskrivarplattan och, om det behövs, om däckens nominella omkrets svarar mot de data som angivits på färdskrivaren, och, där så kan ske, kontrollera att färdskrivarens plombering inte brutits.
- iii) I artikel 4.3 i förslaget anges det att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa sina egna normer för fordon som anses ha historiskt intresse, vilket är en ändring av artikel 4 i kommissionens direktiv 94/23/EG, enligt vilket denna möjlighet var begränsad till provning av bromsverkan.

⁽¹⁾ EGT nr C 193, 4.7.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 78, 18.3.1996, s. 26.

⁽³⁾ EGT nr C 39, 12.2.1996, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT nr C 193, 4.7.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/143/EEG av den 29 december 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet (EGT nr L 47, 18.2.1977, s. 47). Direktivet senast ändrat, för sjätte gången, genom kommissionens direktiv 94/23/EG (EGT nr L 147, 14.6.1994, s. 6).

- iv) I bilaga II till förslaget har fordonskategori 4 — taxibilar och ambulanser — flyttats från den vänstra kolumnen till den högra och därigenom förts samman med fordonskategorierna 5 och 6, så att de komponenter som är underkastade obligatorisk provning i fråga om taxibilar och ambulanser inte längre är desamma som dem som gäller för bussar och tunga lastfordon utan som dem som gäller för privatbilar, även om intervallen mellan proven är olika.
- v) I den inledande anmärkningen till bilaga II i förslaget har det lagts till ett fjärde stycke om att medlemsstaterna omedelbart skall förbjuda användningen av fordon som inte uppfyller minimikraven för bromssystem och avgasutsläpp.

III. GENOMGÅNG AV RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

Rådets gemensamma ståndpunkt överensstämmer huvudsakligen med kommissionens förslag. Den omfattar emellertid ett antal ändringar i förhållande till detta.

Det gäller följande ändringar:

- Att det i artikel 4.1 läggs till en möjlighet för medlemsstaterna att från direktivets tillämpningsområde undanta fordon som tillhör brandförsvaret.
- Att det i artikel 4.2 i läggs till en möjlighet för medlemsstaterna att efter samråd med kommissionen från direktivets tillämpningsområde undanta fordon av historiskt intresse som har konstruerats före den 1 januari 1960.
- Att den dag från och med vilken direktivet skall börja tillämpas i artikel 11.1 fastställs till ett år efter det att direktivet trätt i kraft.
- Att det i artikel 11 i utkastet till direktiv läggs till en ny punkt 3 som ersätter det fjärde stycket i den inledande anmärkningen till bilaga II som kommissionen föreslagit. Enligt denna punkt skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra det provningssystem som föreskrivs i direktivet och dessa åtgärder vara verksamma, proportionella och avrådande.
- Att andra strecksatsen i punkt 7.9 om färdskrivare i bilaga II ändras så att den har följande lydelse:
 - ”— I tveksamma fall skall de kontrolleras om däckens nominella omkrets eller dimension svarar mot de data som angivits på färdskrivaren”.

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

1. De av Europaparlamentets ändringsförslag som kommissionen godkännt och rådet behållit

Rådet har följt kommissionens förslag och behållit — om inte i deras exakta ordalydelse så i alla fall innehållsmässigt — följande ändringsförslag från Europaparlamentet:

- I punkt 13 i ingressen, ändringsförslag 2 om att i direktivet införa ett nytt stycke i ingressen om kvaliteten av och metoderna för trafiksäkerhetsprovningen, vilket närmast hänför sig till artikel 2.
- I punkt 14 i ingressen, ändringsförslag 3 om att i direktivet införa ett nytt stycke i ingressen — också det för att garantera att proven är verksamma — om att kommissionen bör kontrollera det praktiska genomförandet av direktivet och regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om uppnådda resultat när det gäller denna regelbundna kontroll av genomförandet.
- I artikel 2, ändringsförslag 8 om att medlemsstaterna skall se till att den trafiksäkerhetsprovning som utförs av en offentlig eller privat provningsanstalt är objektiv och håller en hög kvalitet.

2. De av Europaparlamentets ändringsförslag som kommissionen inte godkänt och rådet inte behållit

Rådet har inte behållit:

- *Ändringsförslag 1* om att i direktivet införa ett stycke i ingressen med hänvisning till Europaparlamentets förklaring om officiell kodifiering. Rådets gemensamma ståndpunkt innehåller viktiga nyheter och utgör en omarbetning av direktiv 77/143/EEG genom vilken bestämmelserna samlas i en och samma text.
 - *Ändringsförslag 10* om att i direktivet införa ett stycke i ingressen om att kommissionen under 1996 bör rapportera till Europaparlamentet och rådet om det är möjligt att låta två- och trehjuliga motorfordon omfattas av trafiksäkerhetsprovingen. Rådet anser att det vid det här laget är för tidigt att utvidga direktivets tillämpningsområde.
 - *Ändringsförslag 6* om att fastställa kortare intervaller mellan proven för lätta nyttofordon. Rådet anser att alla medlemsstater för närvarande inte är i stånd att genomföra en sådan åtgärd med tanke på den infrastruktur som behövs.
 - *Ändringsförslag 7* om att ändra sättet för att mäta halten koloxid (CO) hos fordon med bensinmotor så att provet inleds med en kallstart. Rådet anser att fordon utan katalysator därigenom kommer i ett sämre läge eftersom det ursprungliga godkännandet av dessa fordon inte omfattar ett prov som inleds med en kallstart.
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 39/96

antagen av rådet den 18 juni 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv nr 96/.../EG om ändring av direktiv 93/16/EEG om underlättande av läkares fria rörlighet och ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis

(96/C 248/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 49, artikel 57.1 och 57.2 första och tredje meningarna, samt artikel 66 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att införa ändamålsenliga förfaranden för att uppdatera artiklarna 5.3, 7.2, 26 och 27 i direktiv 93/16/EEG ⁽⁴⁾ med hänsyn till de ofta förekommande förändringarna i utbildningen för och benämningen på medicinska specialiteter i de olika medlemsstaterna.

Användningen av sådana förfaranden som anges i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebe-fogenheter ⁽⁵⁾ bör göra det möjligt att förbättra effektiviteten i gemenskapens beslutsprocess för att underlätta den faktiska utövningen av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster för specialister vilkas rättigheter är beroende av uppdateringen av ovan nämnda bestämmelser.

⁽¹⁾ EGT nr C 389, 31.12.1994, s. 19 och EGT nr C 28, 1.2.1996, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 133, 31.5.1995, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 juni 1995 (EGT nr C 153, 17.7.1995, s. 24), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT nr L 165, 7.7.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.

Förfarandena i rådets beslut 87/373/EEG bör genomföras med hänsyn till det modus vivendi ⁽⁶⁾ i fråga om kommittébestämmelser som Europaparlamentet, rådet och kommissionen har enats om till dess att en översyn av fördragen har företagits enligt artikel N.2 i Fördraget om Europeiska unionen.

Artiklarna 5.3 och 7.2 bör uppdateras när det gäller sådana medicinska specialiteter som har erkänts av två eller flera medlemsstater, och de senare bör föras upp på lämpliga förteckningar över benämningar på specialiteter när utbildningen i dessa medlemsstater överensstämmer med de minimikrav som anges i direktiv 93/16/EEG.

I artiklarna 26 och 27 i det nämnda direktivet bör minimitiden fastställas för de utbildningar som motsvarar de nya specialiteter som har införts och de övriga minimitiderna revideras när detta visar sig nödvändigt.

Kommissionen kan, i samråd med den kommitté bestående av högre tjänstemän med ansvar för hälso- och sjukvårdsfrågor som inrättats genom beslut 75/365/EEG ⁽⁷⁾, införa nödvändiga ändringar i artiklarna 5.3 och 7.2.

Samma kommitté bör, när den biträder kommissionen för ändring av artiklarna 26 och 27, handla i egenskap av föreskrivande kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 93/116/EEG ändras enligt följande:

1. I artikel 5 skall följande punkt införas:

”4. Förteckningen över benämningar i punkt 3 skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 44a.2.”

2. I artikel 7 skall följande punkt införas:

⁽⁶⁾ EGT nr C 102, 4.4.1996, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 80/157/EEG (EGT nr L 33, 11.2.1980, s. 15).

"3. Förteckningen över benämningar i punkt 2 skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 44a.2."

3. I artiklarna 26 och 27 skall följande nya stycke läggas till

"Förteckningen över minimitiderna för de specialistutbildningar som nämns i denna artikel skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 44a.3."

4. Följande artikel skall införas:

"Artikel 44a

1. När förfarandena i denna artikel skall tillämpas skall kommissionen biträdas av Kommittén bestående av högre tjänstemän med ansvar för hälso- och sjukvårdsfrågor, inrättad genom beslut 75/365/EEG (*).

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, i förekommande fall genom omröstning.

Yttrandet skall tas in i protokollet och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén har avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt

bestämmelserna i nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte fattat något beslut inom två månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

(*) EGT nr L 167, 30.6.1975, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 80/157/EEG (EGT nr L 33, 11.2.1980, s. 15)."

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

För Europaparlamentet
Ordförande

För rådet
Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 19 december 1994 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv, grundat på artiklarna 49, 57.1, 57.2 första och tredje meningarna och 66 i EU-fördraget, om ändring av direktiv 93/16/EEG om underlättande av läkares fria rörlighet och om ömsesidigt erkännande av deras utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis.

Europaparlamentet samt Ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 29 juni 1995 respektive den 29 mars 1995.

Till följd av dessa yttranden lade kommissionen fram ett ändrat förslag i brev av den 27 november 1995.

2. Den 18 juni 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189b i fördraget.

II. SYFTE

Direktivets syfte är att förbättra tillämpningen av direktiv 93/16/EEG genom att underlätta effektiv uppdatering av dels de förteckningar över benämningar på bevis om medicinsk specialistkompetens som tillhandahålls i medlemsstaterna (artiklarna 5.3 och 7.2 i direktiv 93/16/EEG), dels motsvarande förteckningar över de aktuella utbildningarnas minimitid (artiklarna 26 och 27 i direktiv 93/16/EEG).

Därför skall en ny artikel 44a införas i grunddirektivet, i vilken en uppdatering av förteckningarna i fråga föreskrivs genom kommittéförfarande av typ I⁽¹⁾.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Rådets gemensamma ståndpunkt följer i mycket stor utsträckning kommissionens ändrade förslag, genom att den godkänner Europaparlamentets fem ändringar, vilka i huvudsak har godtagits av kommissionen.
2. Rådet har emellertid funnit det lämpligt att i artikel 44a.3 (ny) ersätta kommittéförfarandet av typ II b (förvaltande verkställighetskommitté), vilket kommissionen hade föreslagit, med ett förfarande av typ III a (föreskrivande verkställighetskommitté). Det sista stycket i ingressen ändras i överensstämmelse med detta.

Denna förändring har införts av rådet med hänsyn till att en ändring av minimitiden för någon av de utbildningar som nämns i artiklarna 26 eller 27 i grunddirektivet skulle kunna medföra såväl en minskning som en ökning av denna tid, vilket i några fall skulle kunna innebära en risk att nivån sänks på det skydd som erbjuds allmänheten. Omvänt skulle å andra sidan en förlängning av utbildningstiden kunna medföra att statsmakterna åsamkades icke försumbara kostnader.

3. Förutom rent redaktionella uppdateringar består den övriga ändringen i texten av att en hänvisning till den ändring i direktiv 93/16/EEG som tillkom genom anslutningsakten av 1994 har införts i första stycket i ingressen, beaktandemeningen oräknad.

⁽¹⁾ Jfr rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33).

IV. SLUTSATS

Under dessa förhållanden finner rådet att texten till den gemensamma ståndpunkten till fullo motsvarar det syfte som kommissionen eftersträvade i sitt förslag, nämligen att möjliggöra snabb och effektiv uppdatering av direktiv 93/16/EEG när detta behövs på grund av ständiga förändringar av specialistkompetenser och motsvarande utbildningar inom det medicinska området.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 40/96

antagen av rådet den 25 juni 1996

inför antagandet av rådets direktiv 96/.../EG, av den ... om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt

(96/C 248/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 189c i fördraget ⁽⁴⁾,

och med beaktande av följande:

1. Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽⁵⁾ har till syfte att förse de ansvariga myndigheterna med relevanta uppgifter så att de kan fatta ett beslut om ett visst projekt med fullständig kännedom om projektets sannolika betydande miljöpåverkan, och bedömningsförfarandet är därför grundläggande för miljöpolitiken enligt artikel 130r i fördraget och för gemenskapens femte åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling.
2. De huvudsakliga principerna för bedömning av miljöpåverkan bör harmoniseras och medlemsstaterna bör få fastställa strängare regler för att skydda miljön.
3. Erfarenheter av miljökonsekvensbeskrivningar, enligt rapporten om genomförandet av direktiv 85/337/EEG, antagen av kommissionen den

2 april 1993, visar att det är nödvändigt att införa bestämmelser för att förtydliga, komplettera och förbättra reglerna för bedömningsförfarandet i syfte att säkerställa att direktivet tillämpas på ett alltmer harmoniserat och effektivt sätt.

4. Projekt som kräver bedömning bör omfattas av krav på tillstånd. Bedömningen bör utföras innan ett sådant tillstånd lämnas.
5. Förteckningen över de projekt som medför en betydande miljöpåverkan och som därför som regel måste underställas systematisk bedömning, bör utökas.
6. Andra slag av projekt medför inte alltid betydande miljöpåverkan, och då bör dessa projekt bedömas när medlemsstaterna anser att de kan antas medföra en betydande miljöpåverkan.
7. Medlemsstaterna får fastställa gränsvärden eller kriterier i syfte att bestämma vilka av dessa projekt som bör bli föremål för bedömning, med utgångspunkt i deras miljöpåverkan, och medlemsstaterna bör inte vara förpliktade att granska enskilda projekt som ligger under dessa tröskelvärden eller utanför dessa kriterier.
8. När medlemsstaterna fastställer sådana gränsvärden eller kriterier eller när de granskar enskilda projekt för att bestämma vilka projekt som skall bli föremål för bedömning på grund av betydande miljöpåverkan, bör medlemsstaterna ta hänsyn till de relevanta urvalskriterier som anges i detta direktiv. I enlighet med subsidiaritetsprincipen är det medlemsstaterna som bäst kan tillämpa dessa kriterier i konkreta fall.
9. Förekomsten av ett lokaliseringsskriterium som hänvisar till särskilda skyddsområden som medlemsstaterna utsett i enlighet med rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 maj 1979 om bevarande av

⁽¹⁾ EGT nr C 130, 12.5.1994, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr C 393, 31.12.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr C 210, 14.8.1995, s. 78.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 oktober 1995 (EGT nr C 287, 30.10.1985, s. 83). Rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT nr L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

vilda fåglar⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽²⁾ betyder inte nödvändigtvis att projekt inom sådana områden automatiskt skall bedömas enligt detta direktiv.

10. Det är lämpligt att inrätta ett förfarande som gör det möjligt för exploatören att inhämta ett yttrande från de behöriga myndigheterna om innehållet i och omfattningen av de uppgifter som skall tas fram och tillhandahållas för bedömningen. Medlemsstaterna får, inom ramen för detta förfarande, kräva att exploatören bland annat tillhandahåller alternativ till de projekt som han avser att lämna in ansökan om.
11. Det är önskvärt att förstärka bestämmelserna om miljökonsekvensbedömning i ett gränsöverskridande sammanhang så att hänsyn kan tas till utvecklingen på internationell nivå.
12. Gemenskapen undertecknade konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang den 25 februari 1991.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 85/337/EEG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4.”

2. Följande punkt skall införas i artikel 2:

”2a. Medlemsstaterna får föreskriva ett enda förfarande för att uppfylla kraven i detta direktiv och kraven i rådets direktiv 96/.../EEG av den ... om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (*).

(*) EGT nr L ...”

3. Första stycket i artikel 2.3 skall lyda på följande sätt:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7 får medlemsstaterna i undantagsfall besluta att ett visst projekt helt eller delvis skall undantas från föreskrifterna i detta direktiv.”

4. I artikel 2.3 c skall orden ”i tillämpliga fall” ersättas med orden ”när det är tillämpligt”.

5. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

Miljökonsekvensbedömningen skall i varje enskilt fall och i enlighet med artiklarna 4-11 på ett lämpligt sätt identifiera, beskriva och bedöma de direkta och indirekta effekterna av ett projekt beträffande

- människor, fauna och flora,
- mark, vatten, luft, klimat och landskap,
- materiella tillgångar och kulturarv,
- samspelet mellan faktorerna i första, andra och tredje strecksatserna.”

6. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

1. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall projekt som redovisas i bilaga I bli föremål för bedömning i enlighet med artiklarna 5-10.

2. Om inte annat följer av artikel 2.3 skall medlemsstaterna när det gäller projekt som redovisas i bilaga II bestämma genom

- a) granskning från fall till fall, eller
- b) gränsvärden eller kriterier som fastställs av medlemsstaten

om projektet skall bli föremål för en bedömning i enlighet med artiklarna 5-10.

Medlemsstaterna får besluta att tillämpa förfarandena i både a och b.

3. Vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier enligt punkt 2 skall de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att de ansvariga myndigheternas avgöranden enligt punkt 2 görs tillgängliga för allmänheten.”

⁽¹⁾ EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7.

7. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. När det gäller projekt vars miljöpåverkan enligt artikel 4 skall bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med artiklarna 5-10, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att exploatören på lämpligt sätt lämnar de uppgifter som anges i bilaga IV, om

- a) medlemsstaterna anser att uppgifterna är relevanta för ett visst stadium av tillståndsprocessen och med hänsyn till vad som utmärker ett särskilt projekt eller en särskild typ av projekt och de miljöförhållanden som kan komma att påverkas,
- b) medlemsstaterna anser att exploatören skäligen kan avkrävas dessa uppgifter med hänsyn till bland annat befintliga kunskaper och bedömningsmetoder.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den ansvariga myndigheten yttrar sig om de uppgifter som exploatören skall lämna enligt punkt 1, om exploatören begär det före inlämnandet av en tillståndsansökan. Den ansvariga myndigheten skall samråda med exploatören och de myndigheter som det hänvisas till i artikel 6.1 innan den yttrar sig.

Att myndigheten har yttrat sig enligt denna punkt skall inte hindra den från att senare kräva att exploatören lämnar ytterligare uppgifter.

Medlemsstaterna kan kräva att de ansvariga myndigheterna avger ett sådant yttrande, oberoende av om exploatören begär det.

3. De uppgifter som exploatören skall tillhandahålla enligt punkt 1 skall åtminstone omfatta

- en beskrivning av projektet med uppgifter om lokalisering, utformning och omfattning,
- en beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, minska och om möjligt avhjälpa betydande skadliga verkningar,
- de data som krävs för att påvisa och bedöma den huvudsakliga inverkan på miljön som projektet kan antas medföra,
- en översiktlig redovisning av de huvudalternativ som exploatören övervägt och de viktigaste orsakerna till den valda lösningen med beaktande av miljöeffekterna,

— en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i de föregående strecksatserna.

4. Medlemsstaterna skall om nödvändigt säkerställa att de myndigheter som har tillgång till relevanta uppgifter, särskilt vad avser artikel 3, gör dessa tillgängliga för exploatören."

8. Artikel 6.1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de myndigheter som på grund av sitt särskilda miljöansvar kan antas bli berörda av ett projekt ges möjlighet att yttra sig över de uppgifter som lämnas av exploatören och över ansökan om tillstånd. I detta syfte skall medlemsstaterna utse de myndigheter som skall höras, antingen genom allmänna föreskrifter eller från fall till fall. De uppgifter som har inhämtats i enlighet med artikel 5 skall vidarebefordras till dessa myndigheter. Medlemsstaterna skall fastställa hur detta samråd skall gå till."

I artikel 6.2 skall orden "innan projektet påbörjas" ersättas med orden "innan tillstånd beviljas".

9. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. När en medlemsstat uppmärksammar att ett projekt kan antas medföra betydande påverkan på miljön i en annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan komma att utsättas i betydande grad begär det, skall den medlemsstat inom vilken projektet är avsett att utföras till den utsatta medlemsstaten så snart som möjligt och senast när den informerar den egna allmänheten översända bland annat

- a) en beskrivning av projektet, tillsammans med alla tillgängliga upplysningar om dess möjliga gränsöverskridande påverkan,
- b) uppgifter om beskaffenheten av det beslut som kan komma att fattas

och ge den andra medlemsstaten rimlig tid att ange om den vill delta i förfarandet för miljökonsekvensbedömning, och den kan därvid bifoga de uppgifter som avses i punkt 2.

2. Om en medlemsstat som mottar upplysningar i enlighet med punkt 1 anger att den avser att delta i förfarandet för miljökonsekvensbedömning skall den medlemsstat på vars territorium projektet är avsett att genomföras, om den inte redan har gjort det, till den utsatta medlemsstaten översända de uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 5 samt relevanta uppgifter om det nämnda förfarandet, inklusive ansökan om tillstånd.

3. De berörda medlemsstaterna skall, var och en i den mån de berörs, även

- a) se till att de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 inom rimlig tid görs tillgängliga för de myndigheter som avses i artikel 6.1 och för den berörda allmänheten på den medlemsstats territorium vilken i betydande grad kan komma att utsättas, och
- b) säkerställa att dessa myndigheter och den berörda allmänheten ges tillfälle att, innan tillstånd beviljas för projektet, inom rimlig tid framföra sina synpunkter på de uppgifter som lämnats till den ansvariga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium projektet är avsett att genomföras.

4. De berörda medlemsstaterna skall samråda om bland annat projektets eventuella gränsöverskridande påverkan och planerade åtgärder för att minska eller eliminera sådan påverkan.

5. Närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel får fastställas av de berörda medlemsstaterna."

10. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Resultaten av samråden och de uppgifter som har inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 skall beaktas vid tillståndsgivningen."

11. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

1. När ett beslut att bevilja eller avslå en tillståndsansökan har fattats skall den ansvariga myndigheten eller de ansvariga myndigheterna informera allmänheten om detta på lämpligt sätt och låta allmänheten få tillgång till information om

- innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta,
- de huvudsakliga skäl och överväganden som beslutet grundar sig på,
- en eventuell beskrivning av de huvudsakliga åtgärderna för att undvika, minska och om möjligt neutralisera de allvarigaste negativa effekterna.

2. Den ansvariga myndigheten eller de ansvariga myndigheterna skall informera alla medlemsstater som har rådfrågats i enlighet med artikel 7 genom att till dem vidarebefordra den information som avses i punkt 1."

12. Artikel 10 skall ersättas med följande:

"Artikel 10

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte begränsa de ansvariga myndigheternas skyldighet att tillämpa nationella föreskrifter och tillämplig rättspraxis om affärs- och industrihemligheter, inklusive immateriella rättigheter, och om hänsynstagande till allmänna intressen.

När artikel 7 äger tillämpning skall i fråga om översändandet av information till en annan medlemsstat och mottagandet av sådan information de begränsningar gälla som tillämpas i den medlemsstat där projektet föreslås bli utfört."

13. Artikel 11.2 skall ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna skall särskilt informera kommissionen om de kriterier och/eller gränsvärden som har beslutats för urvalet av projekt enligt artikel 4.2."

14. Artikel 13 skall utgå.

15. Bilagorna I, II och III skall ersättas med bilagorna I, II, III och IV i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Fem år efter att detta direktiv har trätt i kraft, skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om tillämpningen av och effektiviteten hos direktiv 85/337/EEG, så som det har ändrats genom detta direktiv. Rapporten skall grundas på informationsutbytet enligt artikel 11.1 och 11.2.

Med utgångspunkt i denna rapport skall kommissionen när det är lämpligt lämna ytterligare förslag till rådet för att säkerställa vidare samordning vid tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1997. De skall genast underätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Om en ansökan om tillstånd lämnas in till en ansvarig myndighet före den 1 januari 1998, skall bestämmelserna i direktiv 85/337/EEG före dessa ändringar fortsätta att tillämpas.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel ...

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

PROJEKT SOM FALLER UNDER ARTIKEL 4.1

1. Råoljeraffinaderier (utom fabriker som tillverkar enbart smörjmedel ur råolja) och anläggningar för förgasning eller kondensering av minst 500 ton stenkol eller bituminös skiffer per dag.
2. — Värme­kraftverk och andra förbränningsanläggningar med en värme­produktion på 300 megawatt eller mer.
— Kärnkraftverk och andra kärnreaktorer, inklusive nedmontering eller avveckling av sådana kraftverk eller reaktorer ⁽¹⁾ (utom forskningsanläggningar som producerar och omvandlar klyvbara och fertila material och vilkas högsta kontinuerliga termiska effekt inte överstiger 1 kilowatt).
3. a) Anläggningar för upparbetning av bestrålat kärnbränsle.
b) Anläggningar avsedda
— för framställning eller anrikning av kärnbränsle,
— för behandling av bestrålat kärnbränsle eller högaktivt radioaktivt avfall,
— för slutförvaring av bestrålat kärnbränsle,
— enbart för slutförvaring av radioaktivt avfall,
— enbart för lagring (planerad för mer än tio år) av bestrålat kärnbränsle eller radioaktivt avfall på en annan plats än framställningsplatsen.
4. — Integrerade anläggningar för primärsältning av gjutjärn och stål.
— Anläggningar för produktion av ickejärnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer.
5. Anläggningar för utvinning av asbest samt för behandling och omvandling av asbest och produkter som innehåller asbest: beträffande produkter av asbestcement med en årlig produktion av mer än 20 000 ton färdiga produkter, beträffande friktionsmaterial med en årlig produktion av mer än 50 ton färdiga produkter och beträffande annan asbestanvändning med en årlig förbrukning av mer än 200 ton.
6. Integrerade kemiska anläggningar, dvs. anläggningar för tillverkning i industriell skala av ämnen med användning av kemiska omvandlingsprocesser, där flera enheter är sammanställda och har ett funktionellt samband med varandra och som är till för
 - i) framställning av organiska baskemikalier,
 - ii) framställning av oorganiska baskemikalier,
 - iii) framställning av fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade gödselmedel,
 - iv) framställning av bekämpningsmedel,
 - v) framställning av läkemedel med användning av en kemisk eller biologisk process,
 - vi) framställning av sprängämnen.
7. a) Anläggning av järnvägs­linjer för fjärrtrafik samt flygplatser ⁽²⁾ med en ban­längd av 2 100 meter eller mer.
b) Anläggning av motorvägar och motortrafikleder ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kärnkraftverk och andra kärnreaktorer upphör att vara sådana anläggningar när allt kärnbränsle och annat radioaktivt kontaminerat material varaktigt har avlägsnats från anläggningsplatsen.

⁽²⁾ I detta direktiv avses med flygplats sådana flygplatser som stämmer med definitionen i 1944 års Chicagokonvention om upprättandet av Internationella civilflygorganisationen (bilaga XIV).

⁽³⁾ I detta direktiv avses med motortrafikled en väg som överensstämmer med definitionen i Europeiska överenskommelsen av den 15 november 1975 om trafik på internationella huvudvägar.

- c) Anläggning av en ny väg med fyra eller flera körfält, eller uträtning och/eller breddning av en befintlig väg med två eller färre körfält så att den får fyra eller fler körfält, där en sådan ny väg eller uträtad och/eller breddad sträcka av en väg skulle ha en oavbruten längd av 10 kilometer eller mer.
8. a) Inre vattenvägar och insjöhamnar som medger trafik med fartyg på mer än 1 350 ton.
b) Hamnar, lastnings- och lossningskajer som har förbindelse med land och yttre hamnar (med undantag av färjekajer), vilka kan anlöpas av fartyg på mer än 1 350 ton.
9. Anläggningar för bortskaffande av farligt avfall genom förbränning, kemisk behandling enligt definition i bilaga IIa till direktiv 75/442/EEG ⁽¹⁾ under rubrik D9 eller deponering (dvs. avfall för vilket direktiv 91/689/EEG ⁽²⁾ är tillämpligt).
10. Anläggningar med kapacitet för mer än 100 ton per dag för bortskaffande av ofarligt avfall genom förbränning eller kemisk behandling enligt definition i bilaga IIa till direktiv 75/442/EEG under rubrik D9.
11. System för uttag av grundvatten eller konstgjord grundvattenbildning, där den årligen uttagna eller tillförda vattenvolymer är lika med eller överstiger 10 miljoner kubikmeter.
12. a) Anläggningar för överledande av vatten mellan avrinningsområden, där överledandet syftar till att förebygga möjlig vattenbrist och där mängden överfört vatten överstiger 100 miljoner kubikmeter per år.
b) I alla andra fall anläggningar för överledande av vatten mellan avrinningsområden där i det ursprungliga avrinningsområdet det genomsnittliga flödet över flera år överstiger 2 000 miljoner kubikmeter per år och där den överförda vattenmängden överstiger 5 % av detta flöde.
I båda fall är överföring av dricksvatten via rörledningar undantagen.
13. Avloppsreningsverk med en kapacitet som överstiger 150 000 personekvivalenter enligt definition i artikel 2.6 i direktiv 91/271/EEG ⁽³⁾.
14. Utvinning av olja och naturgas i kommersiella syften, där den utvunna mängden överstiger 500 ton per dag för olja och 500 000 kubikmeter per dag för gas.
15. Dammar och andra anläggningar avsedda för uppdämning eller permanent lagring av vatten, där den nya eller tillförda mängden uppdämt eller lagrat vatten överstiger 10 miljoner kubikmeter.
16. Rörledningar för transport av gas, olja eller kemikalier, med en diameter över 800 millimeter och en längd över 40 kilometer.
17. Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller av svin med mer än
a) 85 000 platser för gödkycklingar, 60 000 platser för hönor,
b) 3 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kilo), eller
c) 900 platser för suggor.
18. Industriella anläggningar för
a) framställning av pappersmassa av trä eller andra fibrösa material,
b) framställning av papper och papp där produktionskapaciteten överstiger 200 ton per dygn.
19. Stenbrott och gruvsdrift i dagbrott där verksamhetsområdet är mer än 25 hektar, eller torvutvinning med ett verksamhetsområde över 150 hektar.

⁽¹⁾ EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 94/3/EG (EGT nr L 5, 7.1.1994, s. 15).

⁽²⁾ EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EGT nr L 135, 30.5.1991, s. 40. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

20. Anläggning av starkströmsluftledningar med en spänning på 225 kV eller mer och en längd över 15 kilometer.
21. Anläggningar för lagring av olja, petrokemiska eller kemiska produkter med en kapacitet på 200 000 ton eller mer.

BILAGA II

PROJEKT SOM FALLER UNDER ARTIKEL 4.2

1. **Jordbruk, skogsbruk och vattenbruk**
 - a) Projekt för omstrukturering av fastighetsbildningen på landsbygden.
 - b) Projekt för utnyttjande av obrukad mark eller delvis orörda naturområden för intensivjordbruk.
 - c) Vattenförsörjningsprojekt inom jordbruket, inklusive bevattnings- och markavvattningsprojekt.
 - d) Nyplantering av skog och avskogning i syfte att ändra markanvändningen.
 - e) Anläggningar för intensiv djuruppfödning (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - f) Intensiv fiskodling.
 - g) Återvinning av land från havet.
2. **Utvinningsindustri**
 - a) Stenbrott, gruvsdrift i dagbrott och torvutvinning (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - b) Underjordisk gruvsdrift.
 - c) Utvinning av mineraler genom muddring till havs eller i vattendrag.
 - d) Djupborrning, och då särskilt
 - geotermisk borrning,
 - borrning för lagring av kärnavfall,
 - borrning efter vatten, dock inte borrning för att undersöka markens bärighet.
 - e) Industriplanläggningar ovan jord för utvinning av kol, olja, naturgas och malmer, liksom bituminös skiffer.
3. **Anläggningar för energiproduktion**
 - a) Anläggningar för produktion av elektricitet, ånga och hetvatten (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - b) Anläggningar för transport av gas, ånga och hetvatten; överföring av elektrisk energi med luftledningar (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - c) Lagring av naturgas ovan jord.
 - d) Lagring under jord av brännbara gaser.
 - e) Lagring av fossila bränslen ovan jord.
 - f) Industriell tillverkning av briketter av kol och brunkol.
 - g) Anläggningar för behandling och lagring av radioaktivt avfall (som inte omfattas av bilaga I).
 - h) Anläggningar för produktion av vattenkraftsbaserad energi.
 - i) Anläggningar för utnyttjande av vindkraft för energiproduktion (grupper av vindkraftverk).

4. Framställning och bearbetning av metaller

- a) Anläggningar för produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning.
- b) Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller
 - i) genom varmvalsning,
 - ii) genom hammarsmide,
 - iii) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall.
- c) Järn- och stålgyuterier.
- d) Anläggningar för smältning, inklusive framställning av legeringsmetaller, av andra icke-järnmetaller än ädelmetaller, inklusive återvinningsprodukter (färskning, formgjutning osv.).
- e) Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster med användning av en elektrolytisk eller kemisk process.
- f) Tillverkning och sammansättning av motorfordon samt tillverkning av fordonsmotorer.
- g) Skeppsvarv.
- h) Anläggningar för tillverkning och reparation av flygplan.
- i) Tillverkning av järnvägsutrustning.
- j) Formning med användning av sprängmedel.
- k) Rostnings- och sintringsverk för metalliska malmer.

5. Mineralindustri

- a) Koksverk (torrdestillation av kol).
- b) Cementfabriker.
- c) Anläggningar för produktion av asbest och tillverkning av asbestbaserade produkter (projekt som inte omfattas av bilaga I).
- d) Anläggningar för produktion av glas, inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfiber.
- e) Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av mineralull.
- f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin.

6. Kemisk industri (projekt som inte omfattas av bilaga I)

- a) Behandling av mellanprodukter och framställning av kemikalier.
- b) Framställning av bekämpningsmedel, farmaceutiska produkter, färger, lacker, elastomerer och peroxider.
- c) Anläggningar för lagring av olja, petrokemiska och kemiska produkter.

7. Livsmedelsindustri

- a) Framställning av vegetabiliska och animaliska oljor och fetter.
- b) Förpackning och konservering av animaliska och vegetabiliska produkter.
- c) Framställning av mejeriprodukter.
- d) Brygning och maltning.
- e) Sockervaruindustrier.
- f) Slakterier.
- g) Industriell framställning av stärkelse.
- h) Fiskmjöls- och fiskoljefabriker.
- i) Sockerfabriker.

8. **Textil-, läder- trä- och pappersindustri**
 - a) Industrianläggningar för framställning av papper och papp (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - b) Anläggningar för förbehandling (som tvättning, blekning, mercerisering) eller för färgning av fibrer eller textilier.
 - c) Garverier.
 - d) Anläggningar för produktion och bearbetning av cellulosa.
9. **Gummiindustri**

Tillverkning och behandling av elastomerbaserade produkter.
10. **Infrastrukturprojekt**
 - a) Anläggning av industriområden.
 - b) Projekt för tätortsbebyggelse, inklusive byggande av shoppingcentrum och parkeringsplatser.
 - c) Byggande av järnvägar, omlastningsstationer och terminaler för kombinerad trafik (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - d) Anläggning av flygfält (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - e) Byggande av vägar, hamnar och hamnanläggningar, inklusive fiskehamnar (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - f) Anläggning av inre vattenvägar som inte omfattas av bilaga I, anläggningar för reglering av vattenflöden.
 - g) Dammar och andra fördämningar eller vattenmagasin för långvarigt bruk (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - h) Spårvägar, upphöjda eller underjordiska järnvägar, hängbanor eller liknande banor av speciell typ som endast eller i huvudsak används för passagerartransport.
 - i) Byggande av rörledningar för gas och olja (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - j) Anläggning av vattenledningar över långa avstånd.
 - k) Kustanläggningar för att bekämpa erosion och havsanläggningar varigenom kustlinjen kan ändras, som till exempel vallar, pিরer, vågbrytare och andra anläggningar för skydd mot havet, utom underhåll och återuppbyggnad av sådana anläggningar.
 - l) System för utvinning av grundvatten eller konstgjord grundvattenbildning vilka inte omfattas av bilaga I.
 - m) Anläggningar för överledning av vatten mellan avrinningsområden vilka inte omfattas av bilaga I.
11. **Andra projekt**
 - a) Permanenta tävlings- och testbanor för motorfordon.
 - b) Anläggningar för bortskaffande av avfall (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - c) Avloppsreningsverk (projekt som inte omfattas av bilaga I).
 - d) Deponering av slam från reningsverk.
 - e) Lagring av järnskrot, inklusive skrotbilar.
 - f) Provbänkar för motorer, turbiner eller reaktorer.
 - g) Anläggningar för tillverkning av konstgjorda mineralfibrer.
 - h) Anläggningar för återvinning eller förstöring av explosiva ämnen.
 - i) Anläggningar för behandling av djurkadaver.
12. **Turism och fritid**
 - a) Skidbackar, skidliftar och linbanor och härmed förbundna anläggningar.
 - b) Hamnar för fritidsbåtar.

- c) Fritidsbyar och hotellkomplex utanför stadsområden och härmed förbundna anläggningar.
 - d) Permanenta campingplatser.
 - e) Temaparker.
13. — Alla förändringar eller utvidgningar av projekt som förtecknas i bilaga I eller bilaga II, vilka redan har godkänts, utförts eller håller på att utföras och vilka kan få betydande negativ inverkan på miljön.
- Projekt som avses i bilaga I som bedrivs uteslutande eller huvudsakligen för att utveckla och prova nya metoder eller produkter och som inte bedrivs under längre tid än två år.

BILAGA III

URVALSKRITERIER SOM AVSE I ARTIKEL 4.3

1. Projektens karakteristiska egenskaper

Projektets karakteristiska egenskaper måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

- projektets omfattning,
- förening med andra projekt,
- utnyttjandet av naturresurser,
- alstrande av avfall,
- föroreningar och störningar,
- risken för olyckor, i synnerhet vad beträffar de ämnen och tekniker som har använts.

2. Projektens lokalisering

Miljöns känslighet i de geografiska områden som antas bli påverkade av projekten måste beaktas, i synnerhet vad beträffar

- nuvarande markanvändning,
- naturresursernas relativa förekomst, kvalitet och förnyelseförmåga i området,
- den naturliga miljöns tåligghet, med särskild uppmärksamhet på
 - a) våtmarker,
 - b) kustområden,
 - c) bergs- och skogsområden,
 - d) naturreservat och nationalparker,
 - e) — områden som är klassificerade eller skyddade enligt medlemsstaternas lagstiftning,
— särskilda skyddsområden som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 79/409/EEG och 92/43/EEG,
 - f) områden där de kvalitetsnormer som i gemenskapens lagstiftning har fastställts för miljön redan har överskridits,
 - g) tätbefolkade områden,
 - h) historiskt, kulturellt eller arkeologiskt betydelsefulla markområden.

3. De potentiella effekternas karakteristiska egenskaper

Projektens potentiella betydande påverkan måste beaktas i förhållande till de kriterier som har fastställts under punkterna 1 och 2 ovan och i synnerhet vad beträffar

- effekternas omfattning (geografiskt område och den berörda befolkningens storlek),

- effekternas gränsöverskridande karaktär,
- effekternas betydelse och komplexitet,
- effekternas sannolikhet,
- effekternas varaktighet, vanlighet och reversibilitet.

BILAGA IV

UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 5.1

1. Beskrivning av projektet, däribland särskilt
 - en beskrivning av projektets fysiska karakteristika och behovet av mark under uppbyggnads- och driftfaserna,
 - en beskrivning av vad som främst karakteriserar produktionsprocessen, till exempel arten och mängden av de material som används,
 - en uppskattning av typ och mängd av restprodukter och utsläpp (vatten-, luft- och markföroreningar, buller, vibrationer, ljus, värme, strålning, m.m.) som uppkommer när verksamheten pågår.
2. En översiktlig redovisning av de huvudalternativ som exploitören övervägt och de viktigaste orsakerna till den valda lösningen med beaktande av miljöeffekterna.
3. En beskrivning av sådan väsentlig miljöpåverkan som projektet kan antas ge upphov till, däribland särskilt i fråga om befolkning, fauna, flora, mark, vatten, luft, klimatfaktorer, materiella tillgångar, även med hänsyn till det arkitektoniska och arkeologiska kulturarvet, landskapet samt samverkan mellan de nämnda faktorerna.
4. En beskrivning ⁽¹⁾ av de troliga, mer betydande miljöeffekterna av
 - projektet som helhet,
 - utnyttjandet av naturresurser,
 - utsläppen av föroreningar, uppkomsten av andra störningar samt bortscaffandet av avfall,och exploitörens beskrivning av de metoder som använts för att i förväg bedöma miljöeffekterna.
5. En beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, begränsa och om möjligt neutralisera mera betydande miljöskador.
6. En icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som anges i ovanstående punkter.
7. En redovisning av de eventuella svårigheter (tekniska brister eller avsaknad av kunskap) som exploitören stött på i samband med att de begärda uppgifterna sammanställts.

⁽¹⁾ Denna beskrivning bör innefatta den direkta inverkan, liksom i förekommande fall varje indirekt, sekundär, kumulativ, kort-, medel- eller långsiktig, bestående eller tillfällig, positiv eller negativ inverkan av projektet.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 21 april 1994 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag till direktiv⁽¹⁾ baserat på artikel 130s.1 i EG-fördraget om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt.
2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande efter första behandlingen den 11 oktober 1995⁽²⁾.
Utifrån detta yttrande framlade kommissionen ett ändrat förslag den 18 januari 1996⁽³⁾.
Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 14 september 1994⁽⁴⁾.
3. Den 25 juni 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 189c i fördraget.

II. SYFTE

4. Syftet med detta förslag är att utifrån den erfarenhet som man samlat garantera en mer samordnad och effektiv tillämpning av direktiv 85/337/EEG, vilket föreskrivs i artikel 11 i direktivet. Vidare är avsikten med förslaget att ta hänsyn till den internationella utvecklingen på detta område, särskilt konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

5. Allmänna kommentarer

Rådet har strävat efter att förbättra den samordnade tillämpningen av direktivet genom att avsevärt utvidga förteckningen över de projekt som obligatoriskt skall bli föremål för en miljökonsekvensbeskrivning (se förteckningen i bilaga I), genom att ställa upp tydligare kriterier för att avgöra om projekt i bilaga II skall bli föremål för en bedömning, samt genom att strama upp de förfaranden som skall tillämpas samtidigt som man bibehåller viss flexibilitet. Dessutom har rådet tagit hänsyn till nyare parallella tendenser i gemenskapsrätten, särskilt genom att på lämpliga ställen införa överensstämmelse med kraven i det föreslagna rådsdirektivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC), vilket också har begärts av parlamentet.

Rådet kunde i huvudsak eller delvis ordagrant godta flera av de ändringar som Europaparlamentet föreslagit och som kommissionen tagit in i sitt ändrade förslag.

6. Särskilda kommentarer

Rådet gjorde följande ändringar i kommissionens ändrade förslag som har godtagits av kommissionen:

i) *Ingressen*

Rådet önskade strama upp texten i ingressen utifrån det faktum att denna är ett förslag till ändring och att dess allmänna mål redan anförts i ingressen till direktiv 85/337/EEG. Det har därför inte ansetts det vara nödvändigt att införa stycken i ingressen som hänför sig till allmänna principer, utom då detta har varit till hjälp för att bättre förstå orsaken till att vissa bestämmelser har ändrats. I samma anda har vissa nya stycken införts i ingressen, vilka är ämnade att förtydliga sådana bestämmelser.

(1) EGT nr C 130, 12.5.1994, s. 8.

(2) EGT nr C 287, 30.10.1995, s. 8.

(3) EGT nr C 81, 19.3.1996, s. 14.

(4) EGT nr C 393, 31.12.1994, s. 1.

ii) *Artikel 1*— *Ändringar i artikel 2*

I linje med sin önskan att säkerställa överensstämmelse med det föreslagna IPPC-direktivet har rådet infört möjligheten att föreskriva att ett enda förfarande skall tillämpas där så är lämpligt för projekt som berörs av båda direktiven. Dessutom har en sats lagts till i artikel 2.3 för att säkerställa att det undantag som den föreskriver inte påverkar de skärpta kraven på gränsöverskridande samråd i artikel 7.

— *Ändringar i artikel 4*

Rådet har ansett det lämpligt att formulera om denna artikel för att tydliggöra de allmänna principer enligt vilka urvalsförandet (*screening*) skall användas för projekt i bilaga II (antingen från fall till fall eller genom att ange gränsvärden eller kriterier).

— *Ändringar i artikel 5*

Rådet har, som kommissionen föreslog, velat införa viss flexibilitet i förfarandet att fastställa räckvidd för bedömningen (*scoping*) genom att införa bestämmelser om *scoping* på exploatörens begäran, samtidigt som man uttryckligen tillåter medlemsstater att begära ett obligatoriskt fastställande. Rådet har också skärpt kraven för de uppgifter som skall ges av exploatören genom att införa skyldighet att informera om de alternativ som denne övervägt.

— *Ändringar i artikel 7*

Rådet har formulerat om denna artikel genom att inarbeta de relevanta huvudkraven i konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som gemenskapen undertecknade 1991.

Det bör i sammanhanget noteras att rådet för att strama upp bilaga I (projekt som är föremål för obligatorisk bedömning av miljökonsekvenserna) särskilt har beaktat de projekt som förtecknas i konventionen.

— *Ändring i artiklarna 8, 9, 10 och 11*

Rådet har anpassat lydelsen i dessa artiklar i avsikt att dels förbättra överensstämmelsen inom detta direktiv och direktivets överensstämmelse med annan tillämplig gemenskapsrätt, dels garantera effektiv tillämpning i alla medlemsstater.

— *Ändringar i bilagorna I och II*

Som redan nämnts har rådet utvidgat bilaga I och på så sätt automatiskt säkerställt en mer enhetlig tillämpning av direktivet. Därvid har särskilt konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang och det föreslagna IPPC-direktivet beaktats samt även några typer av projekt som parlamentet hade föreslagit och som inte ingick i kommissionens ändrade förslag (som anläggningar för framställning av papper och pappersmassa, anläggningar för lagring av petrokemiska produkter, rörledningar, kraftledningar . . .). I flera fall har också sådana gränsvärden införts som om de underskreds placerar ett visst projekt i bilaga II, som därför också har stramats upp. Slutligen har vissa punkter i båda bilagorna omarbetats för konsekvensens skull och av tydlighetsskäl.

— *Ändringar i bilaga III*

Denna bilaga har omarbetats och delvis skärpts i enlighet med den nya formuleringen i artikel 4.

iii) *Artikel 2*

Rådet har ansett det lämpligt att införa ett nytt krav på kommissionen att efter fem år lämna en rapport om utfallet av direktivets genomförande för att på så vis säkra möjligheten att där det är lämpligt ytterligare kunna samordna tillämpningen.